

APOKALIPSA

David A. DeWitt

Autor: Apostoł Jan

Czas: Lata 90 n.e.

Komentarz: David A. DeWitt [*Spis treści pochodzi z Ryrie Study Bible*]

Wstęp

1. Nazwa tej księgi to: Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ [Apokalypsis Jesu Christu] - "Objawienie Jezusa Chrystusa." Użyte tutaj słowo "objawienie" nie jest tym samym, co "objawienie prorockie," które coś dodaje (tak jak w 1:3 i 22:18-19). To "objawienie" ujawnia coś, co wcześniej było ukryte, a teraz stało się widoczne. Może być ono tłumaczone jako "odkrycie", "odstąpienie" lub "ujawnienie" (zob. także Rz 16:25; Ga 1:12; Ef 1:17; 3:3). Celem Księgi Apokalipsy jest odstąpienie cech proroczej prawdy, o których zaledwie wspomniano w Starym Testamencie i innych księgach Nowego Testamentu.
2. Księga Objawienia potwierdza pełne bóstwo Jezusa Chrystusa. Posiada On wszystkie atrybuty Boga, w tym suwerenność (1:5), wieczność (1:17-18), prawo do sądzenia ludzi (19:11) oraz prawo do decydowania o tym, kto żyje, a kto umiera (1:18; 2:23). Odbiera cześć (5:13) i rządzi z tronu Bożego (22:1, 3). Objawienie wykorzystuje fragmenty Starego Testamentu, które opisują Boga - aż do Jezusa (np. Pwt 10:17 razem z 19:16; Prz 3:12 razem z 3:19; Dn 7:9 razem z 1:14; Iz 44:6 wraz z 1:17).
3. Księga Objawienia wysoko ceni Słowo Boże, powołując się na boskie natchnienie (1:2).
4. Księga Objawienia ukazuje Boga Ojca w całej Jego chwale i majestacie, opisując Go jako świętego (4:8), prawdziwego (6:10), wszechmocnego (4:11), mądrego (7:12), suwerennego (4:11) i wiecznego (4:10).
5. Księga Objawienia opisuje szczegóły i głębię upadku ludzkości. Pomimo przeżycia ostatecznego wylania gniewu Bożego i sądu nad grzeszną ludzkością, ludzie nadal będą zatwardzać swoje serca i odmawiać pokuty (9:20-21; 16:9, 11).
6. Nie ma jaśniejszego stwierdzenia nauki o odkupieniu niż 1:5: Jezus Chrystus, który nas kocha i uwolnił nas od naszych grzechów przez swoją krew.
7. Aniołowie zajmują istotne miejsce w Objawieniu. Co czwarta wzmianka o aniołach w Piśmie Św. znajduje się w Księdze Objawienia.
8. Objawienie ostrzega wierzących przed niebezpieczeństwem kompromisu ze światem (rozdziały 2-3).
9. Księga Objawienia zawiera więcej szczegółów dotyczących czasów ostatecznych niż jakkolwiek inna księga Biblii. Przedstawia ostateczny triumf Chrystusa nad szatanem,

pokazuje ostateczną konfigurację polityczną systemu światowego i opisuje karierę najpotężniejszego dyktatora w historii ludzkości - ostatecznego antychrysta. Mówi nam, jak kończy się ten świat.

10. Księga Objawienia opisuje siedmioletni ucisk, powtórne przyjście Chrystusa, tysiącletnie Królestwo Chrystusa na ziemi, Sąd przed Wielkim Białym Tronem oraz ostateczny wieczny status jeziora ognia dla złych i nowego nieba i nowej ziemi dla odkupionych.

CZTERY INTERPRETACJE

1. Pogląd preterystyczny widzi w tej księdze zapis historyczny wczesnej historii kościoła. Jednak Jezus nie pojawił się, a we wczesnym kościele nie ma prześladowań, które pasują do tych wydarzeń.
2. Pogląd historyczny interpretuje wydarzenia z Objawienia jako mające miejsce w historii kościoła. Ma to jednak wszystkie problemy poglądu preterystycznego.
3. Pogląd idealistyczny widzi wydarzenia z Objawienia jako ponadczasową walkę dobra ze złem. To jednak ignoruje znaczenie tekstu zamierzone przez prawdziwych autorów. Pogląd ten ignoruje twierdzenie, że Objawienie jest prorocstwem (1:3).
4. Pogląd futurystyczny widzi rozdziały 6-22 jako zapowiedzi rzeczywistych ludzi i wydarzeń, które mają nastąpić w przyszłości. Tylko ten sposób myślenia pozwala interpretować Objawienie w jednakowy sposób gramatyczny, historyczny i dosłowny, w jaki interpretuje się nieprorocze części Pisma Świętego i wszystkie rodzaje literatury. Pogląd ten odpowiada twierdzeniu Objawienia, że jest ono prorocze. John Walvoord mówi: Wiele prorocstw biblijnych dotyczy odległej przyszłości, włączając w to starotestamentowe obietnice nadchodzącego Mesjasza, prorocstwa Daniela dotyczące przyszłych imperiów światowych, całość prawd odnoszącej się do nadchodzącego królestwa na ziemi, jak również niezliczone inne prorocstwa. Jeśli wydarzenia z rozdziałów 4-19 są przyszłe, nawet z naszego dzisiejszego punktu widzenia, to uczą one błogosławionej prawdy o ostatecznej przewadze Boga i triumfie sprawiedliwości. ["The Revelation of Jesus Christ," s. 22]

AUTOR

Cztery razy w Objawieniu autor określa się jako Jan (1:1, 4, 9; 22:8). Pisma wielu wczesnych ojców kościoła potwierdzają, że autorem był Jan, syn Zebedeusza, jeden z dwunastu apostołów, autor czwartej ewangelii i listów Jana. Istnieją paralele między Objawieniem a innymi pismami Jana. Na przykład, tylko ewangelia Jana i Objawienie nawiązują do Chrystusa jako "Słowa" (J 1:1; Ap 19:13). Objawienie często opisuje Chrystusa jako Baranka - tytuł, obecny tylko w ewangelii Jana. Jan jest ostatnim żyjącym apostołem. W chwili pisania tego tekstu ma około 90 lat. Został zesłany na małą wyspę Patmos, 62 mile [100 km] na południowy zachód od Efezu. Wygnały go tam władze rzymskie. Apostoł pisze: Ap 1:9 Ja Jan, wasz brat i współuczestnik w ucisku, w Królestwie oraz w cierpliwym trwaniu w Jezusie, byłem na wyspie zwanej Patmos, zesłany z powodu Słowa Bożego oraz świadectwa o Jezusie.

CZAS POWSTANIA

Dwie główne proponowane daty to okres panowania Nerona (A.D. 68) lub Domicjana (A.D. 96).

Oczywiście wcześniejsza data jest utrzymywana przez zwolenników interpretacji preterystycznej. Jednak pisma wczesnych ojców kościoła utrzymują, że Objawienie zostało napisane za panowania Domicjana. Prześladowania Nerona ograniczały się głównie do Rzymu, natomiast Domicjana objęły całe Imperium Rzymskie, uderzając wszędzie w wierzących.

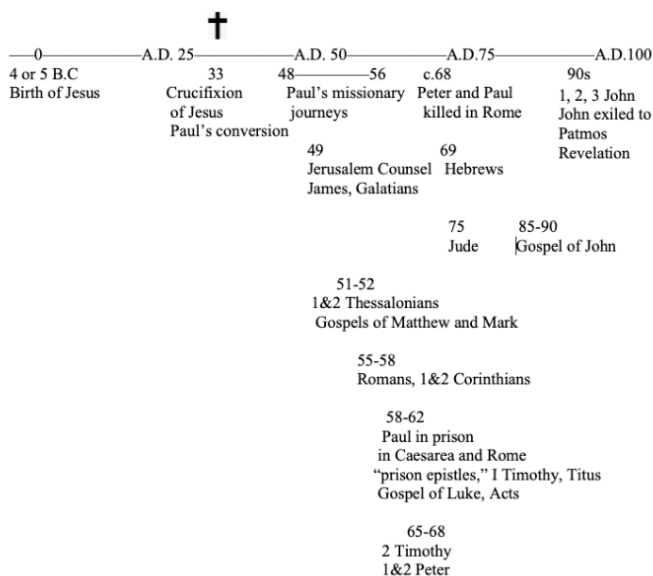
- Wierzący w Azji Mniejszej byli duchowo zdrowi w latach 60-tych, kiedy Paweł pisał listy do: Efezjan, Filipian, Kolosan oraz 1 i 2 Tymoteusza. Kiedy jednak powstało Objawienie, ludzie ci przeżywali poważny upadek duchowy (rozdziały 2-3), co wskazuje na pewny upływ czasu.
- Również Paweł nigdzie nie wspomina o heretyckiej sekcie znanej jako nikolaici, wpływowi zarówno w Efezie jak i Pergamonie (2:6, 15). Jan nie musiał opisywać nikolaitów, wystarczyło, że o nich wspominał, i najwyraźniej wierni wiedzieli, kogo ma na myśli.
- Waga dowodów wyraźnie przemawia za datą napisania Objawienia w połowie lat dziewięćdziesiątych, blisko końca panowania Domicjana. Eliminuje to możliwość, że prorocтва zawarte w Objawieniu wypełniły się podczas zniszczenia Jerozolimy w 70 r. n.e.

PLAN KSIĘGI

Zarys znajduje się w wersecie 19 pierwszego rozdziału:

- I. Rozdział 1 – TO, CO WIDZIAŁEŚ
- II. Rozdziały 2-3 – TO, CO JEST TERAZ
- III. Rozdziały 4-22 – TO, CO SIĘ STANIE PO POWYŻSZYCH
 - A. Rozdziały 4-5 – scena przed tronem w niebie
 - B. Rozdziały 6-18 – przyszły siedmioletni Ucisk
 - Rozdział 6 – sześć z siedmiu pieczęci sądu
 - 1 pieczęć – biały koń pokoju (6:2)
 - 2 pieczęć – czerwony koń wojny (6:3-4)
 - 3 pieczęć – czarny koń głodu (6:5-6)
 - 4 pieczęć – sinozielony koń śmierci (6:7-8)
 - 5 pieczęć – męczennicy przed ołtarzem (6:9-11)
 - 6 pieczęć – zakłócenia natury fizycznej (6:12-17)
 - Rozdział 7 Nawias pierwszy: 144 tysiące
 - Rozdziały 8-9 Pieczęć 7 – sześć klęsk w wyniku trąbienia 6 trąb

New Testament Chronology Overview

- 1 trąba - grad, ogień, krew - 1/3 ziemi spalona (8:7)
- 2 trąba - 1/3 mórz zamienia się w krew, zniszczona 1/3 stworzeń morskich oraz okrętów (8:8-9)
- 3 trąba - 1/3 rzek ma gorzkie wody (8:10-11)
- 4 trąba - długość dnia zmniejsza się o 1/3, czyli ma 16 godzin (8:12-13, zobacz też Mt 24:22)
- 5 trąba - demony z bezdennej czeluści dręczą ludzi przez pięć miesięcy (9:1-12)
- 6 trąba - 200-milionowa armia zabija 1/3 ludzkości (9:13-19)
- Rozdziały 10:1-11:13 Nawias drugi: mała książeczka i dwóch świadków
- Rozdział 11:14-19 Siedem trąb
- Rozdziały 12-14 Nawias trzeci
- Rozdział 12 Wojna w niebie i na ziemi
- Rozdział 13 Bestia i fałszywy prorok
- Rozdział 14 144 tysiące, wieczna ewangelia oraz ci, którzy czczą Bestię
- Rozdziały 15-16 Sądy czasz
 - 1 czasza – dotyczy tych, którzy mają znak Bestii 666 (16:2)
 - 2 czasza – giną wszystkie stworzenia w morzu (16:3)
 - 3 czasza – woda wszystkich rzek zamienia się w krew (16:4-7)
 - 4 czasza – wielkie gorąco (16:8-9)
 - 5 czasza – ciemność i ból (16:10-11)
 - 6 czasza – wysycha Eufrat (16:12)
 - 7 czasza – wielkie trzęsienie ziemi i grad o wadze 30-50 kg (16:17-21)
- Rozdziały 17-18 Zniszczony religijny handlowy Babilon
- C. Rozdział 19 Powtórne przyjście Chrystusa
- D. Rozdział 20:1-10 Tysiącletnie Królestwo
- E. Rozdział 20:11-15 Sąd przed Wielkim Białym Tronem
- F. Rozdziały 21-22 Nowe niebo, nowa ziemia i nowa Jerozolima

Rozdział 1

TO, CO WIDZIAŁEŚ

1:1 – Objawienie Jezusa Chrystusa... – greckie słowo *Apokalypsis* pojawia się w Nowym Testamencie 18 razy. Nigdzie Objawienie nie cytuje bezpośrednio Starego Testamentu, ale 278 z jego 404 wersetów nawiązuje lub nawiązuje do starotestamentowych proroctw. Objawienie wypełnia to, co było tylko wstępnie zasugerowane zarówno w Starym, jak i Nowym Testamencie. Ujawnia rzeczywiste wydarzenia, które będą miały miejsce w realnym czasie przyszłym.

..., aby na imię Jezus zgięto się każde kolano w niebie, na ziemi, pod ziemią, i aby każdy język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem – na chwałę Boga Ojca. (Flp 2:10-11)

Każda wizja i opis Jezusa w Objawieniu to obraz majestatu, mocy i chwały.

...które dał mu Bóg, aby ukazał sługom swoim to, co ma się stać niebawem, i które (Jezus) oznajmił przez poselstwo swego anioła słudze swemu Janowi [BT5] – księga ta nie została

napisana dla niewierzących. Jest to przesłanie zakomunikowane przez Boga Ojca Synowi, aniołowi, który przekazał je Janowi.

1:2 — ...to, co zobaczył — Jan przede wszystkim dokonuje obserwacji, ma bardzo mało interpretacji i wniosków. Na przykład, gdy mówi, że widział bestię, to widział bestię. Anioł to anioł. Trzęsienie ziemi to trzęsienie ziemi. Z rzadka podaje interpretacje (smok to szatan w rozdziale 12), ale po rozdziale 3, zastosowania są rzadkie.

1:3 — Szczęśliwy ten, kto czyta ... Czas bowiem jest bliski — werset 3 zawiera pierwszy z siedmiu błogosławieństw w tej księdze (1:3; 14:13; 16:15; 19:9; 20:6; 22:7, 14). Zauważ, że to słowa prorocтва, a nie przypadkowe okoliczności czy mistyczne doświadczenia, przekazują Boże błogosławieństwo. W komentarzu czasowym bliskość czegoś oznacza kolejną interwencję Boga w kierowaniu biegiem historii ludzkości.

1:4 — Jan do siedmiu kościołów położonych w Azji ... oraz siedem duchów, które są przed Jego tronem — tych siedem miast wymienia werset 11. Kościoły to wszyscy wierzący w tych miastach. Zostaną one szczegółowo omówione w rozdziałach 2 i 3. Kim jednak jest siedem duchów? Większość uważa, że jest to nawiązanie do Ducha Świętego, ale ten nigdy nie jest nazywany siedmioma Duchami. Jezus powiedział, że siedem Duchów należy do Niego (3:1), co jest mało prawdopodobnym opisem Ducha Świętego. Również Duch Święty jest bez wątpienia tym, o którym mowa jako o jednym Duchu, w Objawieniu 14:13 i 21:17 oraz w siedmiu miejscach występowania wyrażenia co Duch mówi do kościołów. Zwrot siedem Duchów występuje w księdze cztery razy (1:4; 3:1; 4:5; 5:6). Może to nawiązywać do siedmiu dzieł Ducha Świętego, ale to tylko spekulacje. Jak zwykle, Jan czyni obserwacje bez interpretacji. Jak mógł widzieć duchy, jest też nieznane, jednak przemawia to przeciwko temu, że jest to Duch Święty.

1:5 i 6, oraz od Jezusa Chrystusa, który jest opisany na sześć sposobów:

1. **wierny świadek** — w Biblii wiara to zaufanie prawdzie, wierność to postępowanie zgodne z prawdą.
2. **pierworodny z umarłych** — to greckie słowo *protokos* nie oznacza pierwotnego w kolejności czasowej, ale pierwszego w pierwszeństwie. W rodzinie to ten, który dziedziczy wszystko. Paweł używa go w Liście do Rzymian 8:29; Kolosan 1:15, 18. Słowo to znajduje się również w Hbr 1:6. Na podstawie tych wersetów widzimy, że Chrystus był pierwszy w sensie ważności i ma najwyższą władzę nad zmarłymi.
3. **władca królów ziemi** — jest On suwerenny nad wszystkim z tego świata. Usuwa królów i ustanawia ich (Dn 2:21). Nie ma bowiem władzy, która nie pochodziłaby od Boga. Wszystkie one zostały ustanowione przez Niego (Rz 13:1).
4. **który nas kocha** — obecne tu słowo określające miłość to *agapao*, dawanie bez wzajemności; to samo u Jana 3:16.
5. **i który za cenę swojej krwi uwolnił nas od naszych grzechów** — teraz zatem nie ma żadnego potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie (Rz 8:1).

6. **uczynił nas królestwem i kapłanami Boga, swojego Ojca** – kapłani mają dostęp do obecności Boga i reprezentują Boga przed ludźmi (Hbr 4:12; 1 Pt 2:9-10). Jan tak zamyka swój wstęp: Jemu niech będzie chwała! Do Niego niech należy moc – na wieki. Amen.

1:7 – Werset 7 przepowiada Drugie Przyjście Chrystusa jako wizualne, publiczne, globalnie obserwowalne wydarzenie (jak opisano w Zach 14 i Mt 24). Dzięki nowoczesnej technologii, wszyscy ludzie mogą na swoich urządzeniach zobaczyć Drugie Przyjście Chrystusa na Górę Oliwną. Dzisiaj istnieje kamera wideo na żywo, która skupia się na zachodniej ścianie "płaczu" 24/7 z Górą Oliwną tuż nad nią.

1:8 – Ja jestem Alfą i Omegą mówi Pan, Bóg – Brzmi to jak opis Boga Ojca, ale z kontekstu wersetu 7 jest to prawdopodobnie wypowiedź Jezusa, utożsamiającego się z początkową i końcową literą greckiego alfabetu oraz jako Pana Boga

1:9 – werset 9 omówiony zostały we Wstępie.

1:10 – W dniu Pańskim zawładnął mną Duch – Jan został zabrany ze swojego fizycznego ciała, które pozostało na Patmos, do innego wymiaru. (Podobnie jak Ezechiel wzięty został duchowo do Jerozolimy, podczas gdy fizycznie przebywał w Babilonie - Ez 8:1-4). Dzień Pański jest nieznanym odniesieniem, ponieważ grecki zwrot, którego używa Jan, nie występuje nigdzie indziej w Nowym Testamencie.

Może to być sabat, ale większość chrześcijan prawdopodobnie nie przestrzegała sabatu w tym czasie, zwłaszcza w Azji Mniejszej, gdzie kościół był teraz w większości pogański.

Może to być proroczy dzień Pański. Problem w tym, że powszechne określenie eschatologicznego "dnia Pańskiego" (*hemera kyriou*, jak w 2 Pt 3:10) nie jest zwrotem, którego użył tu Jan (*kyriake hemera*).

Może to być rzymski "dzień cesarski" (Ryrie study Bible) lub dzień urodzin cesarza, ale trudno uzyskać na to potwierdzenie. Mogła to być również niedziela. Uważa tak większość ludzi. Jest to jednak najprawdopodobniej wczytywanie naszej tradycji do tego zdania. Paweł co prawda używa pierwszego słowa *kyriake* w odniesieniu do Wieczery Pańskiej (w 1 Kor 11:20), ale niedziela w Nowym Testamencie zawsze nazywana jest pierwszym dniem tygodnia. Sam Jan nazywa go tak dwa razy (J 20:1 i 19).

1:11 – To, co widzisz, zapisz w zwoju i wyślij do siedmiu kościołów – Głos, który brzmiał jak trąba (w. 10) nakazał Janowi napisać to, co widzi, w księdze i wysłać do siedmiu kościołów Azji Mniejszej. Kościół został określony jako wierzący w całym mieście. Niektóre z nich mogły być małe, ale Efez został założony przez Pawła, Pryscyllę i Akwilę (Dz 18), podczas drugiej podróży misyjnej Pawła w połowie lat 60-tych. Obecnie mamy lata 90-te, więc kościół jest tam od co najmniej 30 lat. Paweł był tam co najmniej 3 lata. Prawdopodobnie był to dość duży kościół z różnymi grupami domowymi spotykającymi się w różnych miejscach w całym mieście, ale w całym rozdziale 2 i 3, kościół to wszyscy wierzący w całym mieście, a nie poszczególne grupy.

1:12-16 – Ten akapit jest wspaniałym opisem Jezusa Chrystusa, prawdopodobnie takim, jakim Go zobaczymy. Jan upadł u Jego stóp w uwielbieniu. Tak samo będzie z nami. Zauważmy, że

Jezus, będąc Bogiem, przyjął uwielbienie, w przeciwieństwie do anioła, który nie pozwolił Janowi oddać mu czci (19:10 i 22:8).

1:17-19 – Początkowe wiadomości Jezusa skierowane do Jana zawierały cztery punkty:

1. Powiedział mu, aby się nie bał. Zauważ, że pierwszym krokiem posłuszeństwa względem Boga jest strach, doskonała miłość wypędza strach (1 J 4:18), tylko wtedy jest pierwszy strach, aby doskonała miłość mogła go wypędzić.
2. Przypomniał Janowi, że zmartwychwstał.
3. Powiedział Janowi, że ma klucze śmierci i Hadesu, kontrolując, kto tam idzie.
4. Kazał Janowi napisać tę księgę.

1:20 – Co do tajemnicy – Jeśli ma na myśli to, co powiedział Paweł, to "tajemnica" jest czymś, czego Bóg nie objawił wcześniej (Ef 3:3-9). Jezus następnie powiedział Janowi, że siedem świeczników

to siedem kościołów, a siedem gwiazd to siedmiu aniołów przypisanych do tych kościołów. To jest wprowadzeniem do listów z rozdziałów 2 i 3.

UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 1

1. Jest to objawienie (Apokalypsis)], specyficzny rodzaj objawienia, które ujawnia, odsłania i wyjaśnia coś, co już istnieje, w tym przypadku w planie Boga na przyszłość.
2. Jednym ze sposobów, aby zachować to, co zapisano w tej księdze, jest myślenie o Jezusie w Jego uwielbionym stanie, opisanym w tym rozdziale. Jego doskonałe życie na tej ziemi było pouczające, Jego śmierć na krzyżu zapewniła nam zbawienie - jednakże Paweł napisał: ... I nawet jeśli w ten sposób poznaliśmy Chrystusa, to znamy Go teraz inaczej (2 Kor 5:16). Objawienie rozpoczyna się opisem uwielbionego Chrystusa, a kończy Jego przyjściem na ziemię jako Króla Królów, Jego tysiącletnim panowaniem, sądem przed Wielkim Białym Tronem i stanem wiecznym. Wszystko jest tak samo prawdziwe jak historia Jezusa przedstawiona w Ewangeliach mówiących o Jego pierwszym przyjściu.
3. Myśl o Chrystusie tak, jak Go zobaczymy, jak biały śnieg w słoneczny dzień. Jaśniejszy niż słońce w lecie. Oczy Chrystusa jak płomień ognia, świecące na białych włosach, złota szarfa i stopy z polerowanego brązu muszą być niemal oślepiające, aby je zobaczyć.
4. Nie powinniśmy przypisywać aniołom zasług za to, co robi Bóg. Są Jego posłańcami, ale chwala i uwielbienie idą do Boga, a nie do nich. Anioł powiedział Janowi: Jestem współsługą twoim i twoich braci.

II. Rozdziały 2-3 TO, CO JEST

Wprowadzenie do siedmiu kościołów w Apokalipsie 2-3

Tych siedem listów stanowi ostatnie natchnione pisma do wiernych epoki kościoła. Kościoły te oddalone są średnio od Efezu o około 50 do 150 mil (około 80 do 240 km). Kolejność - od Efezu do Laodycei pasuje do układu geograficznego.

Powszechna interpretacja jest taka, że każdy kościół reprezentuje inny okres historii kościoła od pierwszego wieku do obecnego pokolenia wierzących. **Oto cztery powody, dla których należy wątpić w interpretację historyczną:**

1. Nigdzie nie wspomina się o porównaniu historycznym.
2. Występuje logiczny porządek geograficzny.
3. Przyjęcie historycznego spojrzenia ogranicza nasze obecne zastosowania, ostrzeżenia i obietnice tylko do ostatniego kościoła w Laodycei.
4. Nie jest konsekwentne mówienie, że Efez reprezentował pierwszy wiek chrześcijaństwa, ponieważ wszystkie siedem kościołów istniało w pierwszym wieku. Dlatego wszystkie one uosabiają stan kościoła w pierwszym wieku i w każdym wieku od tego czasu.

Żaden z tych kościołów nie przetrwał. Dziś cały ten obszar jest islamski.

SUGEROWANE ZASTOSOWANIA Z LISTÓW DO SIEDMIU KOŚCIOŁÓW

Skupienie się na tych siedmiu kościołach prowadzi do wielu pytań bez odpowiedzi.

- Dlaczego akurat tych siedem kościołów? Z pewnością kościoły w Jerozolimie, Aleksandrii, Antiochii i Rzymie były większe i bardziej wpływowe.
- Jak zastosować fakt, że lokalnym kościołem byli wszyscy wierzący w danym mieście? Tylko w jakiejś odległej wiosce lokalny kościół byłby dziś wszystkimi wierzącymi w mieście. Tak więc, w większości przypadków, taka identyfikacja lokalnego kościoła nie istnieje dzisiaj.
- Jak odnosimy to do naszych lokalnych kościołów? Podzieliliśmy wierzących w naszych miastach na różne zgromadzenia, które wydają się naruszać opis Jezusa o kościele i ostrzeżenie, jakie Paweł dał kościołowi w Koryncie, aby nie dzielić miasta na różne kościoły lokalne (1 Kor 1:10-13).
- Co oznacza usunięcie świecznika (2:5) dotyczącego nieposłusznych lub nieodpowiedzialnych kościołów?

- Czy są dziś aniołowie reprezentujący miasta, w których przebywają wierzący?
- Czy jesteśmy odpowiedzialni za to, co dzieje się z wierzącymi w mieście, w którym mieszkamy lub pracujemy?
- Prawie każda chrześcijańska populacja prawie każdego miasta pozwala, aby prawie wszystkie grzechy z Objawienia 2 i 3 były kontynuowane, dzisiaj, bez komentarza.

KOMENTARZ I ZASTOSOWANIE Z LISTÓW DO SIEDMIU KOŚCIOŁÓW

Nie sugeruję, że potrafię odpowiedzieć na te pytania. Jest jednak pewien ogólny pomysł na zastosowanie. Proponuję, abyśmy jako ludzie wierzący przyłożyli ocenę każdego z siedmiu kościołów do jakiegokolwiek organizacji chrześcijańskiej, w którą jesteśmy zaangażowani. Ponadto, aby uniknąć teologicznego i moralnego widzenia "tunelowego", wszyscy powinniśmy być zaangażowani w więcej niż jedną grupę chrześcijańską. Niezależnie od tego, czy działamy w instytucjonalnym kościele lokalnym, organizacji misyjnej, grupie parakościelnej, służbie na uniwersytecie, służbie w mieście lub w więzieniu, oceń swoją grupę, stosując opinie Jezusa.

Rozdział 2

Istnieją trzy popularne sugestie co do aniołów z rozdziału 2:

1. Anioł to pastor lub biskup kościoła - jest to mało prawdopodobne. "Pastor" to wczytywanie naszej kultury do tekstu. Dar pasterza w Efezjan 4:11 (jedyne nawiązanie do słowa "pasterz" w Nowym Testamencie) to słowo oznaczające pasterza, a nie anioła. Ani Jezus, ani apostołowie nigdy nie sugerowali istnienia pastora nad daną wspólnotą. Jezus powiedział: "Nie bądźcie nazywani przywódcami" (Mt 23:10). Na przykład, gdzie jest pastor w Liście do Filipian 1:1, gdzie Paweł zwraca się do przywódców kościoła? Nigdy nie wspomina o pastora, zaś Jan potępia Diotrefesa za to, że chciał być pierwszym wśród nich (3 J 11).
2. Anioł jest człowiekiem - posłańcem, który dostarcza list do kościoła - możliwe, że słowo to jest użyte w ten sposób w Łk 9:52 i Jk 2:25, ale nigdzie indziej w Objawieniu nie jest użyte w ten sposób.
3. Anioł jest istotą nadprzyrodzoną, która dostarczyła list do kościoła, być może przyjmując postać człowieka (Hbr13:2). Jest to prawdopodobnie najlepsza odpowiedź.

Słowo "anioł" występuje w księdze 66 razy - wszystkie pozostałe przypadki nawiązują do istoty nadprzyrodzonej. Właściwie w 3:5 anioł jest istotą nadprzyrodzoną, w środku poselstwa do kościoła. Mój wniosek jest taki, że są to prawdopodobnie nadnaturalne istoty anielskie, które ewentualnie przybrały postać człowieka i dostarczyły list od Jana do kościołów, do wiernych z tych miast. Wszystkie listy mają taką samą formę. Wiadomość zaczyna się od identyfikacji kościoła w mieście, następnie zawiera opis Jezusa, po czym stwierdza, jak kościół odnosi się do sytuacji wśród wierzących (jako zbiorowości) w tym mieście. Tekst kończy się zachętą dla tego, kto zwycięża. Słowo "zwycięży" jest zwykle tłumaczone jako „podbija”. Tak więc, problem jest podany zbiorowości, to jest wierzącym w całym mieście, jednak wezwanie do odpowiedzi kieruje się zawsze do jednostki. Kto ma uszy, niech słuca... Temu, kto zwycięża. Chodzi o to, by być zwycięzcą, tym, który pokonuje grzeszne pokusy w swojej kulturze.

2:1-7 WIADOMOŚĆ DO KOŚCIOŁA W EFEZIE

Kościół efeski powstał podczas drugiej podróży misyjnej Pawła (Dz 18:18f). Paweł przebywał tam 3 lata (Dz 19:10). Było to centrum polityczne i handlowe. Główna religia skupiała się wokół świątyni Artemidy lub Diany. Wraz z Antiochią i Aleksandrią Efez był ważnym ośrodkiem handlowym. Tymoteusz przebywał tam przez pewien czas, aby wyznaczyć przywódców w kościele (1 Tm 1:3). Było to prawdopodobnie miasto, w którym Jan przeżył ostatnie lata swojego życia, zanim został zesłany na Patmos.

Przedstawienie się Jezusa – Ten, który w swojej prawej ręce trzyma siedem gwiazd i przechadza się pośród siedmiu złotych świeczników. Jest świadomy tego, co dzieje się w kościołach.

Ocena ze strony Jezusa - zna On szczegóły tego, co dzieje się z wierzącymi. Używa trzech słów na określenie pracy: uczynki, trud i wytrwałość. Jezus chwali ich, bo osądzają. Nie tolerują złych ludzi, zwłaszcza tych, którzy kłamliwie nazywają się apostołami.

Potępienie ze strony Jezusa - Opuścili swoją pierwszą miłość. Nawet jeśli wydają właściwe sądy o fałszywych prorokach, nie robili tego z miłości do Chrystusa. Byli w niebezpieczeństwie, że Jezus nie będzie ich już używał do tworzenia Jego kościoła (usunie ich świecznik z jego miejsca), ponieważ robili to z innych powodów niż chęć podobania się Temu, którego pierwotnie kochali. Jest to typowe dla kościoła, gdy nietolerancja przechodzi w legalizm.

2:5 – Przypomnij sobie i opamiętaj się.

2:6 – Nienawidzili nikolaitów i Jezus też ich nienawidził. W Biblii nienawiść skupia się tylko na grzechu (i zauważ, że nie ma tam oddzielenia grzechu od grzesznika). O nikolaitach nie wiemy zbyt wiele. Byli oni jakąś świecką grupą, która odciągała kościół od miłości do Chrystusa. Słowo to oznacza "panować nad", więc niektórzy sugerują, że chodzi o grupę próbującą utworzyć hierarchię, ale nie wiemy tego z całą pewnością.

2:7 – W liście chodzi o jednostkę. O tego, który zwycięża. Pojedynczy ludzie mają pokonać grupę, która uczy fałszywych rzeczy, pokonać wpływ nikolaitów. Wynikiem tego jest niebiańska nagroda.

2:8-11 WIADOMOŚĆ DO KOŚCIOŁA W SMYRNIE

Przedstawienie się Jezusa – Pierwszy i Ostatni, Ten, który był martwy, a ożył.

Ocena ze strony Jezusa – Jezus powiedział o Smyrnie tylko dobre rzeczy. Zna ich czyny, ucisk i ubóstwo. Byli prześladowani przez Żydów nazwanych synagogą Szatana.

2:10 – Jezus powiedział im, żeby się nie bali, choć będą wrzuceni do więzienia na 10 dni, a potem zostaną zabici. Mają się nie trwożyć, bo otrzymają wieniec/koronę życia.

2:11 – Ten, który zwycięża, pokonuje synagogę szatana, przebywa w więzieniu i jest zabijany. Muszą pokonać prześladowania na tle religijnym pochodzące z środowisk niechrześcijańskich.

2:12-17 WIADOMOŚĆ DO KOŚCIOŁA W PERGAMONIE

Przedstawienie się Jezusa – Ten, który ma ostry, obosieczny miecz, co oznacza Jego sąd.
Wyróżnienie ze strony Jezusa – Mocno trzymali się imienia Jezusa i nie wyparli się swojej wiary w Boga.

Potępienie ze strony Jezusa – Pergamon to miejsce, gdzie jest tron szatana, duży obszar politeistycznych świątyń. Tam został zamęczony Antypas (nic więcej o tym nie wiadomo). Niektórzy trzymają się nauk Balaama i nikolaitów. Jezus ogólnie nie zajmował się społeczeństwem.

2:16 – Jezus mówi im, by zawrócili z pójścia za fałszywą nauką (Balaama i nikolaitów).

2:17 – Dla jednostki, która zwycięża, istnieje nagroda. Co przewycięża? Pogańskie bałwochwalstwo w środowisku i fałszywe nauczanie w kościele. Zawsze chodzi o pokonanie pokusy uczestnictwa w tym, co jest akceptowane w ich społeczeństwie.

2:18-29 WIADOMOŚĆ DO KOŚCIOŁA W TIATYRZE

Przedstawienie się Jezusa – Ten, który ma oczy jak płomień ognia i stopy podobne do mosiądzu – Jezus w chwale po zmartwychwstaniu.

Ocena ze strony Jezusa – Zna ich uczynki, ich miłość, wiarę, służbę, wytrwałość, i że ich czyny późniejsze są znacznie lepsze niż początkowe. Tolerowali jednak kobietę Jezebel, prawdopodobnie rzeczywistą kobietę, która nauczająca i sprowadzała ludzi do niemoralności (podobnej do promowania stylu życia LGBTQ+). Jezus dał jej czas na nawrócenie, ale ona tego nie zrobiła. Zauważmy, że skrucha jest zawsze kluczem do odnowy. Dlatego Jezus rzuci ją na łożo choroby. Jej dzieci (być może jej zwolenników) spotka zaraza. Jezus mówi: "Ja jestem Tym, który bada umysły i serca". Tylko Bóg może ocenić motyw. Ten, kto przewycięża co? Pokonuje fałszywe nauczanie w kościele, które naśladuje światową niemoralność.

Kto ma uszy, niech wysłucha.

UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 2

1. Pamiętaj - Jezus zna, ocenia i osądza wszystkie nasze działania, także to, jakie grupy popieramy i potępiamy (w. 9, 14, 15, 20).
2. Jedną z odpowiedzi Jezusa na nasze modlitwy o cierpienie jest to, abyśmy byli wierni aż do śmierci (w. 10).
3. Kiedy widzisz, że nie zachowujesz norm Chrystusa, pokutuj, czyli zmień zdanie (w. 5, 16).
Zauważ: W świecie zmiana zachowania poprzedza (jest kluczem do) zmianę umysłu. W Biblii zmiana umysłu poprzedza (jest kluczem do) zmianę zachowania (Rz 12:1-2).

Rozdział 3

3:1-6 WIADOMOŚĆ DO KOŚCIOŁA W SARDES

Sardes leżało około 50 mil na południowy wschód od Tiatyry. Było to bogate miasto położone na szlaku handlowym. Większość mieszkańców miasta praktykowała mistyczne kultury lub

działała w tajnych związkach religijnych. Wspaniała świątynia Artemidy pochodząca z IV wieku p.n.e. była jednym z jego zabytków i nadal istnieje jako ważna ruina.

Przedstawienie się Jezusa – Ten, który ma siedem duchów Bożych oraz siedem gwiazd.

Ocena ze strony Jezusa – Nie podając szczegółów powiedział: Nie stwierdziłem bowiem, aby twoje czyny były doskonałe przed moim Bogiem. Są jednak i tacy, którzy nie pobrudzili swoich szat. Otrzymają oni białe szaty, ponieważ są tego godni.

Ostrzeżenie ze strony Jezusa – obudź się, przypomnij sobie ... i nawróć się.

3:7-13 WIADOMOŚĆ DO KOŚCIOŁA W FILADELFII

Filadelfia leżała około 28 mil (45km) na południowy wschód od Sardes i 65 mil (105km) na wschód od Efezu. Przedstawienie się Jezusa – Święty, Prawdziwy, Ten, który ma klucz Dawida, który otwiera i nikt nie zamknie; który zamyka i nikt nie otworzy. Jego sądy są święte, prawdziwe i niezmiennie. Ocena ze strony Jezusa – Trzymali się Słowa Bożego i nie zaparli się Jego imienia.

3:10 – ... zachowam cię przed godziną próby, która nadejdzie na cały zamieszkały świat, aby doświadczyć mieszkańców ziemi. – Wydaje się, że jest tu nawiązanie do próby, którą Jan ma zamiar opisać w rozdziałach 4-19. Jezus również nazywał to uciskiem, który przyjdzie na całą ziemię przed Jego powtórным przyjściem (Mt 24). Tym, którzy wierzą w Jezusa, obiecuje: "Ja także zachowam was od godziny próby". Nie ma to znaczenia tylko dla wierzących w Filadelfii, ponieważ powiedział, że próba ma przyjść na cały świat. Wydaje się więc, że oznacza to, iż ludzie wierzący w Chrystusa w epoce kościoła, żywi, gdy nadejdzie czas tej ogólnoświatowej próby, zostaną od niej zachowani. John Walvoord napisał: *Nie mógł tego stwierdzić bardziej jednoznacznie. Gdyby Chrystus chciał powiedzieć, że zostaną zachowani przez czas ucisku, lub zostaną wyciągnięci ze środka ucisku, wymagany byłby inny czasownik i inny przyimek.* [Walvoord, "Commentary on Revelation"]

Ludzie wierzący są zabrani do nieba podczas Pochwycenia, a więc zachowani od mającego nadejść ucisku (zob. J 14:1- 6; 1 Tes 4:13-18; 5:9). Znaczące jest również greckie wyrażenie tereo ek (zachować od). Niektórzy uważają, że Kościół przejdzie przez sądy ucisku i że Bóg zachowa ich w tym czasie. Jednak ek znaczy "od", "z" lub "z dala od". Gdyby Jezus miał na myśli to, że kościół będzie zachowany podczas ucisku, użyłby słów en ("w") lub dia ("przez").

3:14-22 WIADOMOŚĆ DO KOŚCIOŁA W LAODYCEI

Są tacy, którzy mówią, że ludzie ci to niewierzący. Jezus nazywa ich jednak tutaj "kościółem" [ekklezja, "powołani"]. Z definicji kościół (czykolwiek innym jest) jest "ciałem Chrystusa", "tymi, którzy wierzą" (Ef 1:19, 22-23). Jedynym sposobem, w jaki możesz twierdzić, że są to niewierzący, jest instytucjonalna definicja kościoła lub definicja, która mówi, że kościół jest zgromadzeniem. To oznaczałoby, że kościół może obejmować niewierzących, a to przeczyłoby definicji kościoła używanej w całym Nowym Testamencie.

Przedstawienie się Jezusa – Amen, Świadek wierny i prawdziwy, Początek (źródło) Bożego stworzenia

Ocena ze strony Jezusa – To jedyny kościół, który ma tylko wady. Ich problemem jest letniość. Przyczyna tego tkwi w ich bogactwie, życiu w luksusie. Mówią, że są bogaci i że niczego nie potrzebują. Tymczasem powinni dążyć do skarbów wiecznych.

3:20 – Oto stoję u drzwi! Pukam. Jeśli ktoś usłyszy mój głos i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim ucztował, a on ze mną – Werset ten jest często wrywany z kontekstu i zwykle używany jako ewangelizacyjny. Jednak jest on napisany do wierzących, którzy muszą wyrazić skruchę i zwrócić się do Chrystusa. On czeka u drzwi ich serc, ale oni muszą otworzyć drzwi dla Niego. Wtedy wejdzie i będzie miał społeczność z tą osobą.

Ten, który zwycięża. Co zwycięża? Wspólnotę wierzących, którzy żyją w bogactwie i luksusie i z tego powodu stali się letni.

UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 3

1. Pamiętaj i wyrażaj skruchę. Pamiętaj o Bożych normach i pokutuj z powodu różnicy między Bożymi zasadami a twoimi czynami.
2. Ci, którzy wytrwają w uciskach tego wieku, zostaną zachowani od przyszłego ucisku.
3. Życie w luksusie jest zwodnicze. To sprawia, że myślimy, iż jesteśmy duchowo w porządku, co czyni nas letnimi chrześcijanami. Zainwestuj swoje bogactwo w wieczność.

III. Rozdziały 4–22

TO, CO MA STAĆ SIĘ POTEM

A. Rozdziały 4–5

Scena przed tronem w niebie

Rozdział 4

Jan ujrzał otwarte drzwi w niebie. Głos brzmiący jak dźwięk trąby kazał mu wstąpić do nieba. Rozdziały 4–18 pokazują wszystko, co dzieje się wokół tronu Boga opisanego w rozdziałach 4–5. Tron to cały obszar, nie tylko miejsce siedzenia. Jest tam świątynie. Wokół tronu rozciąga się tęcza, a przed nim szklane morze, czyste jak kryształ.

Są tu również 24 trony należące do 24 starszych (również możliwe jest, że to coś więcej, niż miejsce do siedzenia). Starsi są najprawdopodobniej kluczowymi ludźmi Boga z całej historii. Zarówno w Starym jak i w Nowym Testamencie przywódcy nazywani są starszymi. Wokół trony znajdują się też niesamowite żywe istoty. Mają twarz jakby lwa, orła, człowieka i byka albo cielaka. Wygląda na to, że Ezechiel opisał te same istoty, z tymi samymi twarzami – wyjątek stanowi to, że każda miała cztery twarze (Ez 1:6). Jan prawdopodobnie ujrzał po prostu twarz zwróconą ku niemu, bo istoty te nie odwracały się, tylko posuwały się prosto do przodu (Ez 1:12). Biegały tam i z powrotem jak błyskawice (Ez 1:14). Nie przestawały mówić: Święty, święty, święty jest Pan, Bóg Wszechmogący, który był, który jest i który nadchodzi.

Naprzeciw tronu Jan ujrzał złoty ołtarz kadzidlany. Jest tam też olbrzymi ołtarz, podobny do tego dla ofiar całopalnych w Starym Testamencie. Później pojawiają się przy nim wierni, którzy

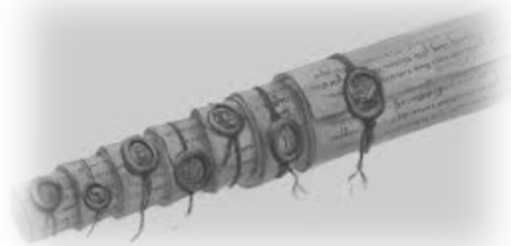
zostali zabici. Niektóre rzeczy zmieniają się wokół tronu, ale 24 starszych i cztery żywe stworzenia są tam zawsze. Starsi upadli przed tronem. Rzucili swoje rzeczywiste złote korony przed tronem. To nie są wierzący, którzy oddają swoje nagrody Chrystusowi. Angażuje się w to tylko 24 starszych i jest to akt uwielbienia, a nie oddawanie wiecznych nagród. Starsi mówią, że Bóg jest godzien otrzymać chwałę, cześć i moc jako Stwórca Czasami Jan potrafił rozpoznać, że istnieją aniołowie, tak daleko jak mógł widzieć. Jan jest wprowadzony w ten obszar. Czasami anioł lub jeden ze starszych wyjaśni mu różne rzeczy. Cała reszta wyroków podczas ucisku pochodzi z tego obszaru.

UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 4

1. Oddaj chwałę i cześć Bogu, ponieważ jest On święty i wieczny.
2. Ogłaszaj, że Bóg zasługuje na cześć, ponieważ jest Stwórcą wszystkiego. Ewolucja to jawną religijną próbą odebrania Mu chwały. Ewolucja uczy przetrwania najsilniejszego, co mówi, że jesteś najsilniejszy, czyli zasługujesz na chwałę. To szatański pomysł.

Rozdział 5

5:1 – jest tam zwój opatrzony siedmioma pieczęciami. Zwykle rozwinąłbyś kawałek, łamiąc pieczęć, potem odwinąłbyś dalszą część, a następnie złamałbyś kolejną pieczęć, itd.

Obraz siedmiu pieczęci z: reformationtoreformation.com

5:2 – Silny anioł zapytał, kto jest godny otworzyć zwój i złamać jego pieczęcie.

5:3 – Choć niebo było pełne bezgrzesznych jednostek, nikt - ani na ziemi, ani w niebie - nie został uznany za godnego otwarcia księgi, czyli osądzenia ziemi.

5:4 – Jan zaczął bardzo płakać, bo nie znaleziono nikogo godnego, kto by otworzył księgę. To oznaczało, że Boży program nie mógł iść naprzód. Satanistyczny system światowy nie mógł być osądzony. Jan i inni wierzący chcieli, aby wyrok miał miejsce z powodu ich prześladowań.

5:5 – Jan musiał stać w pobliżu jednego z tronów, ponieważ jeden ze starszych powiedział mu, że Jezus jest zwycięzcą, który może otworzyć księgę.

5:6 – Jan ujrzał postać Baranka jakby zabitego.

5:7 – Baranek, czyli Jezus, podszedł i wziął zwój z ręki Boga Ojca siedzącego na tronie (o wypełnieniu pisze Jan 5:22 – Ojciec ... wszelki sąd przekazał Synowi).

5:8 – Teraz starsi i żywe istoty pokłoniły się przed Barankiem. Starsi mają teraz harfy i złote naczynia pełne kadzidła, reprezentujące modlitwy świętych żyjących w okresie ucisku, a ludzie ci pragną, by sąd Boga odbył się nad ziemią.

5:9-10 – Cztery istoty i starsi śpiewają nową pieśń – nie Bogu Ojcu, ale Bogu Synowi. Jest on godny wziąć zwój i złamać pieczęcie, ponieważ nabył Swoją krwią ludzi, których uczynił królestwem kapłanów (rozdział 20).

5:11-14 – Potem, jak daleko Jan mógł widzieć, zobaczył aniołów. Oni, cztery żywe stworzenia oraz starsi śpiewali: Godny jest Baranek przyjąć chwałę ..., chwała Temu, który siedzi na tronie oraz Barankowi. Cztery żywe istoty powiedziały: Amen, a starsi upadli na znak czci.

UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 5

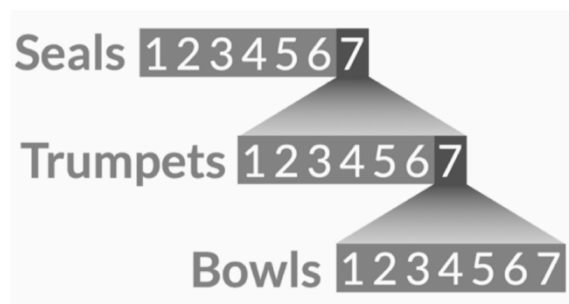
1. Nie osądzaj ludzi w sensie odwetu, zemsty czy oddania im tego, na co zasłużyli. Nikt ani w niebie, ani na ziemi nie jest godzien tego robić, oprócz Jezusa (w. 1-5).
2. Nauczajcie i ogłaszajcie Jezusa jako Sędziego (Jana 5:22), ponieważ tylko On jest tego godny - ponieważ nabył wierzących swoją krwią.
3. Śmierć Chrystusa na krzyżu uczyniła wierzących królestwem kapłanów (w. 10).
4. Skoncentruj swoje uwielbienie na Ojcu i Synu (w. 13). W Objawieniu nie ma miejsca na uwielbianie Ducha Świętego.

B. Rozdziały 6–18

Przyszły siedmioletni ucisk

Rozdział 6

Teraz scena przenosi się z nieba na ziemię. Zanim zaczniemy rozpatrywać szczegóły dotyczące siedmioletniego okresu ucisku, powinniśmy pamiętać, że został on przepowiedziany przez Daniela około 500 roku p.n.e.

I doprowadzi do potwierdzenia przymierza z wieloma – na jeden tydzień [okres siedmiu]; a w połowie tygodnia [okresu siedmiu] spowoduje zniesienie ofiary krwawej i z pokarmów. I na końcu [pasma] obrzydliwości [będzie] wywołujący spustoszenie – aż dopełnienie, owszem, postanowione, wyleje się na pustoszącego. (Daniel 9:27)

Daniel przepowiedział, że będzie ktoś (Jan nazwał go antychrystem), kto zawrze siedmioletnie przymierze pokojowe z Izraelem, ale złamie je obrzydliwościami w połowie siedmiu lat (po 3 ½ roku).

Objawienie 6-18 podaje szczegóły z Daniela 9:27. 7 pieczęci z Objawienia 6 obejmuje cały ucisk, ponieważ 7 pieczęci zawiera 7 wyroków trąb (8:1-11:19), a 7 trąb (11:15) zawiera 7 wyroków czas (16:1-21). Niektórzy sugerują, że rozdział 6 jest zarysem całego ucisku, ale wydaje się to mało prawdopodobne, ponieważ trąby wychodzą z ostatniej siódmej pieczęci. Po tym jak siódma pieczęć zostanie otwarta (i nastąpi osąd trąb i czas), Jezus powraca. Każdy z tych sądów nasila się.

6:1-2 – Pieczęć pierwsza – Antychryst – Baranek złamał pierwszą pieczęć. Pierwsze cztery pieczęcie znane są jako "czterej jeźdźcy apokalipsy". Jeździec na białym koniu otrzymuje koronę, aby mógł zaoferować pokój, który jest krótkotrwały. Niektórzy sugerują, że to Chrystus (z powodu białego konia), ale kolejność jest błędna. Chrystus powraca po ucisku. Jeździec to antychryst (1 J 2:18; Ap 13:1-10). Koń jest biały, co wskazuje, że udaje, iż oferuje pokój. Ma łuk, ale nie strzela nim do nikogo. Wygląda to tak, jakby zdobywał, ale bez wojny. Jest to podobne do Daniela 9:27, gdzie antychryst zawiera mocne przymierze z wieloma na jeden okres siedmiu (siedmioletni czas ucisku).

6:3-4 – Pieczęć druga – Wojna – Jeździec na czerwonym koniu otrzymał prawo do zabrania pokoju z ziemi. Korona jest dana temu na białym koniu, i "zostało mu to przyznane", a miecz "został dany", co oznacza, że wszyscy podlegają władzy Boga.

6:5-6 – Pieczęć trzecia – Głód – Czarny koń przynosi na ziemię głód.

6:7-8 – Pieczęć czwarta – Śmierć – Sinozielony koń przynosi śmierć jednej czwartej ziemi, zabitej mieczem, głodem, zarazą i przez dzikie zwierzęta ziemi.

6:9-11 – Pieczęć piąta – Męczeństwo – Dusze męczenników z ucisku wołają do Boga o zemstę na tych, którzy ich zabili. Kazano im jednak czekać, aż dopełni się liczba tych wiernych, którzy mieli być zabici. Plan Boga obejmował prześladowanie i męczeństwo Jego świętych, aby mogli być zwycięzcami i otrzymać wieczne nagrody.

6:12-17 – Pieczęć szósta – Katastrofy naturalne – Gwiazdy znikają z pola widzenia, pojawia się wielki wiatr i potężne trzęsienie ziemi. Wszyscy, od królów do niewolników, starają się ukryć przed tą wielką katastrofą. Wniosek z sześciu pieczęci jest taki, że są one gniewem Baranka; nadszedł bowiem wielki dzień ich gniewu. Ciekawe, że jest to wniosek niewierzących na ziemi, którzy sądzą, że ich sytuacja to wynik gniewu Bożego, jednak nie mają zamiaru pokutować (zobacz też 16:11).

Paweł pisze, że kościół nie będzie musiał przechodzić przez Boży gniew (1 Tes 1:10). W 1 Tes 5:9 napisane jest, że ludzie wierzący nie są przeznaczeni na gniew (to samo słowo oznaczające gniew znajduje się również tutaj w w. 16-17). Różni się to dość znacznie od tego, co mówi się do wierzących w piątej pieczęci, którzy przejdą przez gniew. Dlatego wierni na ziemi w czasie piątej pieczęci nie są częścią kościoła. Wydaje się, że kościół został już zabrany z ziemi.

Gniew "nadszedł". Czasownik ten oznacza ponadczasowy, dokonany akt (grecki czas aoryst). Ucisk nazywany jest gniewem Bożym od samego początku. Jeśli umieścisz pochwylenie w

środku ucisku, nadal będziesz miał problem z kościołem przechodzącym przez część gniewu, o którym Paweł mówi, że nie będziemy mu podlegać.

UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 6

1. Przyszłość ziemi to sąd, nie dobrobyt. Sąd nadejdzie szybko, dokonany przez Boga, nie będzie procesem niepowodzeń w ratowaniu ziemi. Do tego czasu jednak dobrobyt bezbożnych może trwać, tak samo ich niemoralność. Od około 1800 roku do dzisiaj zwiększył się dobrobyt na świecie. W tym samym czasie moralność w społeczeństwie uległa pogorszeniu.
2. Nawet na początku ucisku widzimy gniew Boży. Paweł powiedział, że nie jesteśmy przeznaczeni na gniew (porównaj 1 Tes 5:9 z Ap 6:17).

Rozdział 7

Nawias pierwszy - 144 tysiące

7:1-3 – Tutaj mamy pierwszy nawias w tej księdze. Jan widział czterech aniołów na czterech narożnikach ziemi, powstrzymujących cztery wiatry. W "Expositor's Bible Commentary" znajduje się taka uwaga do w. 7:1: "Wyrażenie 'cztery narożniki ziemi' było używane w starożytności wśród narodów bliskowschodnich podobnie jak my używamy 'czterech punktów kompasu' Wyraźnie widać, że wyrażenie to jest metaforą całej ziemi. Chodzi o to, że wstrzymują oni sąd nad całą ziemią. Następnie inny anioł przyszedł ze wschodu lub z kierunku wschodzącego słońca, wołając do czterech aniołów (którym zezwolono na uszkodzenie ziemi), aby nie robili tego, dopóki nie położą pieczęci na czołach sług Bożych.

7:4-8 – 144 000 zostają opieczętowani (12 000 z każdego z 12 plemion Izraela). Wymienia się wszystkie 12 plemion, z wyjątkiem plemienia Dana. Wspomniany jest Lewi, mimo iż plemię kapłanów nie otrzymało swojego terytorium w ziemi. Wymienia się też dwa plemiona pochodzące od dwóch synów Józefa (Efraim i Manasses). Nie jest powiedziane, dlaczego nie ma tu Dana, więc pozostają tylko domysły. Najprawdopodobniej jest tak dlatego, że Dan był plemieniem, które opuściło przypisany mu obszar i ruszyło na północ, zabiło ludzi w Laisz, przejęło ich miasto i nazwało je Dan. Rozdział 7 oznacza, że tych 12 plemion istnieje dzisiaj i będzie rozpoznawane w okresie ucisku.

7:9-17 – Jan widział tłum, którego nikt nie mógł policzyć, stojący przed tronem. Są to wierzący zamęczeni w czasie ucisku. Śpiewali oni pieśń pochwalną dla Baranka. Aniołowie, starsi i cztery żywe istoty przyłączyły się do pieśni. Jeden ze starszych zapytał Jana, skąd pochodzi ten lud. Jan odpowiedział: "Ty wiesz". Starszy odparł, że to są ci z ucisku. Wyprali oni swoje szaty we krwi Baranka. Ich pozycyjne uświęcenie na ziemi stało się ostatecznym uświęceniem, gdy stoją przed tronem. Ich zadaniem jest teraz służyć Bogu w świątyni przed tronem. Bóg roztoczy nad nimi swoją obecność. Następnie ich położenie jest opisane następująco:

- nie będą głodni,
- nie będą spragnieni,
- nie spiecze ich słońce, nie wycieńczy upał,

- Baranek będzie ich prowadził do żywych wód,
- Bóg otrze wszelką łzę z ich oczu.

To przypomina Nowe Jeruzalem, ale tutaj Jan przygląda się sytuacji wokół tronu Bożego w niebie.

UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 7

1. Bóg ma przyszłość dla wszystkich plemion Izraela (nawet dla wyjątku, jakim jest Dan). Nadal podtrzymuje On swoją obietnicę daną Abrahamowi. Bóg wypełnia swoje zapowiedzi w sposób szczególny. Jest wierny swojemu Słowu.
2. Jest tylko jeden sposób, aby stanąć przed tronem, a jest nim wypranie szaty we krwi Baranka (w. 14).
3. Zauważ, że niebo (tron Boży) to nie Nowe Jeruzalem, które znajduje się na nowej ziemi, czyli w miejscu wiecznego pobytu wierzących. Mają one jednak wspólne elementy w postaci braku cierpienia fizycznego i smutku emocjonalnego (w. 16-17).

Rozdziały 8–9

Pieczęć siódma - pierwsze sześć trąb sądu

Rozdział 8

8:1-6 – Kiedy Baranek złamał siódmą pieczęć na zwoju przekazanym Mu przez Boga Ojca, wypuścił siedem trąb. W tym momencie w niebie zapanowała cisza na około pół godziny. To mówi nam, że czas w niebie jest mierzony tak samo jak na ziemi, a może Jan był w stanie zmierzyć go przez swoje określenie czasu. Niemniej jednak eliminuje to powszechne przekonanie, że w niebie "czasu już nie będzie".

Następnie Jan zobaczył ceremonię, w której siedmiu aniołów stoi przed tronem. Dano im siedem trąb, aby ogłosili następny sąd. Innymi słowy, siódma pieczęć zostanie rozbita na siedem trąb.

Inny anioł stał przed ołtarzem ze złotą kadzielnicą w ręku. Wydaje się, że jest to długi kij z pucharem na końcu. Otrzymuje on więcej kadzidła, które reprezentuje więcej modlitw, i dodaje je do modlitw, które już tam są. Są one składane na złotym ołtarzu przed tronem.

Jest to jak ołtarz kadzenia w Starym Testamencie. W Księdze Wyjścia 30:1 Jezus powiedział Mojżeszowi, aby zrobić ołtarz jako miejsce do spalania kadzidła. Najwyraźniej miał on reprezentować zarówno złoty ołtarz, jak i ołtarz kadzenia w niebie. Dym z kadzidła wznosił się przed Bogiem (tutaj Jan mówi nam wyraźnie, że ten dym to modlitwy świętych). Modlitwy te są najprawdopodobniej prośbą do Boga o osądzenie zła na ziemi i szybkie wprowadzenie Jego Królestwa. tu. Są składane na złotym ołtarzu przed tronem.

Następnie anioł z kadzielnicą napełnił kielich ogniem, który wziął z większego brązowego ołtarza. Następnie rzucił całą rzecz (laskę, kielich i wszystko) na ziemię. Pojawia się wiele dźwięków błyskawic, gdy siedmiu aniołów staje w gotowości, by zadać w siedem trąb.

8:7 – TRĄBA PIERWSZA: Jedna trzecia ziemi zostaje spalona, to znaczy jedna trzecia drzew i zielona trawa.

8:8-9 – TRĄBA DRUGA: Coś jak wielka góra została wrzucona do morza. Jedna trzecia morza zamieniła się w krew. Zginęła jedna trzecia stworzeń morskich i zniszczona została jedna trzecia okrętów.

8:10-11 – TRĄBA TRZECIA: Jedna trzecia rzek i źródeł świeżej wody zgorzkniały.

8:12 – TRĄBA CZWARTA: Jedna trzecia słońca, jedna trzecia księżycy i trzecia część gwiazd zostały zaciemnione; tak samo skróciły się dzień i noc.

8:13 – Anioł zapowiedział trzy "biada" ziemi i jej mieszkańcom z powodu jeszcze trzech trąb (piątej, szóstej i siódmej), bo będą wyjątkowo złe.

UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 8

1. Modlitwy świętych docierają do tronu Bożego. Nie oznacza to, że Bóg odpowiada na wszystkie modlitwy, ale każda z nich jest cenna dla Boga. Bóg wysłuchuje modlitw zgodnie ze swoim planem, swoim czasem i swoją chwałą.
2. Święci na ziemi nie są zwolnieni z sądu Bożego na ziemi. Tylko 144 000 zostały zapieczętowane, a nie święci w ogóle. Wierzący są chronieni od głodu, płaczu i bólu w niebie, nie na ziemi.

Rozdział 9

9:1-12 – TRĄBA PIĄTA: Biada #1 – Z nieba spadła gwiazda. To prawdopodobnie demon, zauważ, że gwiazda w wersecie 2 to on (trzecia osoba liczby pojedynczej). Bezdena otchłań jest pełna demonów, które wcześniej nie miały prawa przebywać na ziemi. Teraz jednak klucz otwiera tę czeluść i pozwala uwolnić się demonom. Zanim powstała ziemia, szatan i część aniołów (jedna trzecia, 13:1) upadli, stając się demonami. Niektóre z nich mogły przebywać na ziemi, a niektóre były tak złe, że zostały zamknięte w tej otchłani (Zobacz też Łk 8:31).

Gdy otworzono otchłań, wyszedł z niej dym wraz z istotami, które Jan opisuje jako szarańczę. Moc jest im dana przez Boga. Jednak powiedziano im, że nie mogą krzywdzić trawy i drzew, ale tylko ludzi, którzy nie mają pieczęci Boga na czole. Nie wolno im nikogo zabić, a jedynie dręczyć przez pięć miesięcy. Wiemy więc, że pierwsze "biada", wyrok piątej trąby, trwa pięć miesięcy. Ból zadany przez tę szarańczę przypomina ból wywołany ukąszeniem skorpiona, kiedy zrani człowieka. Po raz pierwszy w historii ludzie będą szukać śmierci, ale nie będą mogli umrzeć. Wygląd szarańczy opisany jest w wersetach 7-10. Nie jest to opis naukowy. Jan po prostu próbuje przedstawić je, porównując z tym, co wie. Nie znamy wielkości tych stworzeń. Mają

one przywódcę zwanego Abaddon lub w języku greckim - Apollyon - co się tłumaczy jako „niszczyciel” (1 Kor 10:10).

9:13-21 – TRĄBA SZÓSTA: Biada #2 – Szósty anioł zadął w trąbę, a z rogów złotego ołtarza rozległ się niezidentyfikowany głos, który powiedział do anioła: "Uwolnij czterech aniołów, którzy są związani przy wielkiej rzece Eufrat." Większość wierzy, że jeden anioł jest dobry, a czterej pozostali to demony, ponieważ dobrzy aniołowie nie są związani. Jeśli tak jest, to demony zostały przygotowane przez Boga do zabicia jednej trzeciej ludzkości.

Źródła rzeki Eufrat znajdują się w pobliżu góry Ararat (gdzie osiadła arka Noego) w Turcji. Rzeka płynie 1700 mil do Zatoki Perskiej. Zarówno Turcja jak i Syria mają 7 zapór na Eufracie, wykorzystując słodką wodę. W konsekwencji dzisiaj rzeka w Iraku jest prawie wyschnięta. Uprawy spadły o 90%. Sprowadzają butelkowaną wodę z Arabii Saudyjskiej, aby ludzie mogli ją pić. Eufrat jest często wspomniany w Starym Testamencie, ponieważ nad nim zbudowane były takie miasta jak Babel i Babilon.

9:16 – Liczba wojsk wynosi 200 milionów. Wydaje się, że jest to armia ludzi, nadciągająca ze wschodu i atakująca zachód znad rzeki Eufrat. W 2022 roku Chińska Republika Ludowa twierdziła, że aktywne wojsko liczy 2 185 000. [wikipedia.org] Nie żeby to była koniecznie chińska armia. Prawdopodobnie w czasach Jana nie było tylu ludzi na ziemi. Następnie mamy opis, który wydaje się obrazować współczesne działania wojenne lub nawet działania wojenne przyszłe dla nas. Komentator Ryrie mówi: "200 000 000 istot, które składają się na tę nadnaturalną kawalerię, może być istotami ludzkimi, demonami lub opętanymi ludźmi." [Ryrie Study Bible notatka na temat Ap 9:16]

9:18 – Zabita została jedna trzecia ludzkości – po czwartej pieczęci zginęła ¼ ludzkości. Już tak wielu umarło w międzyczasie z innych rzeczy (wierzący, którzy zostali ochrzczeni i wierzący, którzy zostali zamęczeni, jak również inne zniszczenia związane z pieczęciami i trąbami). Jednak ta dodatkowa 1/3 to przynajmniej kolejne 1,5 miliarda, co oznacza, że populacja świata jest w tym momencie zmniejszona o połowę. Najprawdopodobniej do 3 lub 4 miliardów. Pomyśl o problemie pozbycia się martwych ciał.

9:20 – Jednak pozostali ludzie, ci, którzy nie zostali zabici przez wymienione klęski, nie opamiętali się. Tak więc w tym momencie wszelka ewangelizacja dobiegła końca. Pozostali przy życiu niewierzący nadal: (1) czcili demony, (2) czcili bożki ze złota i srebra, (3) popełniali morderstwa, (4) uprawiali czary, (5) uczestniczyli w niemoralności i (6) kradli.

UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 9

1. Bóg panuje nad demonami. Nakazuje im, co mogą, a czego nie mogą. Tak więc nawet dzisiejsze przypadki opętania są pod suwerenną kontrolą Boga. Nawet jeśli jest ono spowodowane przez demony i wywołane przez grzech danej osoby, to i tak mieści się w suwerennym planie Boga. Świat nie jest walką między Bogiem a szatanem. To, co widzimy w świecie, to Bóg demonstrujący swoją własną chwałę. Używa szatana i demonów, aby pokazać swoją chwałę. Szatan i demony są nieświadomymi sługami Boga. Wszystko ostatecznie przynosi chwałę Bogu.

2. Wyraźne dowody działania Boga (takie jak sądy z Ap 9) nie spowodują nawrócenia wśród tych, którzy postanowili nie wierzyć.

Rozdziały 10:1–11:13

Nawias drugi

Rozdział 10

Mały zwój

10:1-11 – Tutaj rozpoczyna się kolejny nawias. Jest to przerwa w horrorze sądów na ziemi, aby przypomnieć nam o perspektywie nieba, że Bóg wciąż ma kontrolę. Nawias ten znajduje się pomiędzy szóstą trąbą (która jest drugim "biada") a siódmą trąbą (która jest trzecim "biada") i przed siedmioma czaszami.

10:4 – Po co opowiadać nam o książeczce z ukrytym przed nami przestaniem? Być może po to, aby dać nam pewność, że wydarzenia, które następują, są wszystkie zaplanowane przez Boga, w Jego zwycięstwie nad złem. Jan zobaczył silnego dobrego anioła schodzącego z nieba. Jest on wspaniały, z tęczą na głowie. W ręce ma mały zwój. To nie jest Chrystus, i to nie jest zwój z rozdziału 5. Jest to potężny anioł z nowym małym zwojem. Stoi on jedną nogą na morzu, a drugą na lądzie, co prawdopodobnie oznacza, że ostatnie plagi dotkną zarówno ziemię, jak i morze. Jego głos był jak ryk lwa. Coś w rodzaju siedmiu grzmotów dało Janowi objawienie od Boga. Głos z nieba powiedział jednak Janowi, aby nie pisał tego. Było to coś, co Jan usłyszał, zrozumiał i chciał zapisać, ale głos nie chciał, aby kościół o tym wiedział. W Księdze Powtórzonego Prawa 29:29 czytamy:

Rzeczy ukryte należą do Boga naszego, Jahwe, a rzeczy objawione - do nas i do naszych synów na wieki, byśmy wykonali wszystkie słowa tego Prawa [BT2]

Naszym celem jest znać to, co wie Biblia, ale nie znać więcej niż wie Biblia.

10:5-6 – Wtedy ten wspaniały anioł podniósł swoją prawą rękę i przysiągł na wieczność Boga i Boga Stwórcy, że nie będzie już żadnej zwłoki. Kiedy zatrąbi siódmy anioł (11:15), na ziemię zostaną wylane sądy czasz, co opisane jest w 16:1-21, a ucisk dobiegnie końca. Wtedy Chrystus powróci, a modlitwy męczenników, którzy pragnęli zemsty za swoje męczeństwo, zostaną wysłuchane.

10:7 – W dniach sądów czasz zakończy się tajemnica (nieznane wcześniej prorocze objawienie - Ef 3:3-9) Boga, prorocstwo, które Bóg przekazał prorokom przez całą historię o Jego wyrokach, zakończy się wraz z siódmą trąbą (czyli siedmioma czaszami).

10:8-10 – Wtedy głos z nieba powiedział Janowi, żeby wziął zwój, który jest w ręku wspaniałego anioła i zjadł go. Powiedziano Janowi, że będzie on słodki w smaku, ale gorzki dla jego żołądka. Jan robi to więc i tak się stało. Podejrzewam, że ten mały zwój oznacza Biblię. Być może przedstawia on tę konkretną księgę Apokalipsy. W każdym razie jest to objawienie od Boga. Ogólnie rzecz biorąc, jest ono postrzegane jako słodkie, dopóki się go nie zrozumie, a

potem okazuje się, że zawiera gorzkie wyroki. Gorycz ma związek z werselem 11 i proroctwem o gorzkich sądach.

10:11 — I powiedziano mi: Musisz znów prorokować o ludach, narodach, językach i o wielu królach

— Jan po raz kolejny zostaje wyznaczony do napisania proroctw, które będą znacznie bardziej katastrofalne niż wszystko, co napisał do tej pory.

UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 10

1. Są i zawsze będą pewne rzeczy, których nie mamy wiedzieć (Pwt 29:29). Bóg objawia przez swoje spisane Słowo to, co mamy znać. Tego, co nie zostało napisane, nie powinniśmy wiedzieć (np. co Bóg robi w naszym życiu - temat księgi Hioba). Strzeż się więc współczesnych fałszywych proroków z mistycznym słowem od Boga, którzy mówią: "Bóg mi powiedział", "Bóg mnie poprowadził" lub "Bóg mnie powołał".
2. Dzisiaj doświadczamy opóźnienia (w. 6) w wypełnianiu przez Boga Jego obietnic danych przez proroków Starego i Nowego Testamentu, jednak ten okres ucisku jest końcem opóźnienia, wypełnieniem tego proroctwa.
3. Słowo Boże jest zarówno słodkie, jak i gorzkie. Słodkie, ponieważ mówi nam o charakterze Boga, Jego świętości i sprawiedliwości. Gorzkie jest w tym, że pokazuje, jak Jego świętość wymaga sądu nad grzesznym światem.

Rozdział 11

Trzecia świątynia

11:1-2 — Świątynia okresu ucisku jest trzecią ziemską świątynią. Po co ją mierzyć? Wydaje się, że ma to wskazywać na jej realność. Ezechielowi kazano zmierzyć również czwartą świątynię, znaną jako świątynia tysiąclecia, prawdopodobnie z tego samego powodu, aby pokazać, że będzie ona naprawdę istnieć w realnym świecie.

- Pierwszą była świątynia Salomona zbudowana około 900 roku p.n.e. i zniszczona przez Babilończyków w 586 roku p.n.e.
- Druga świątynia budowana była przez Zorobabela około 400 roku p.n.e. Często nazywano ją świątynią Heroda, ponieważ ten wzmacnił ją, uczynił większą i piękniejszą. Dzisiejsza ściana płaczu to część muru umocnień, które Herod wykonał wokół terenu świątyni. Druga świątynia została zniszczona przez Rzymian w 70 roku n.e.
- Trzecia świątynia będzie budowana przez Żydów albo przed, albo w czasie ucisku. Zostanie ona przejęta przez antychrysta. Będzie on buntował się przeciw wszystkiemu i wynosił się ponad wszystko, co łączy się z Bogiem lub jest przedmiotem boskiej czci. W końcu sam zasiądzie w przybytku i wskaże na siebie, że to on jest Bogiem (2 Tes 2:4). Trzecia świątynia zostanie zniszczona przez trzęsienie ziemi podczas Drugiego Przyjścia Chrystusa.
- Czwarta świątynia, opisana przez Ezechiela, będzie świątynią tysiąclecia (Ez 40-48). Anioł powiedział Janowi, aby nie mierzył dziedzińca, ponieważ narody (...) będą deptać stopami święte miasto przez czterdzieści dwa miesiące - 3 ½ roku. Jest to prawdopodobnie druga połowa siedmioletniego ucisku (Dn 9:27), ponieważ w pierwszej połowie Żydzi ustanawiają

kult w świątyni jerozolimskiej. Jezus powiedział, że kiedy zobaczą, iż antychryst zajmuje miejsce w świątyni (już tworzonej w pierwszej połowie ucisku), wtedy mają uciekać na pustynię (Mt 24:15-20).

Dwaj świadkowie

11:3-13 – Dwaj świadkowie będą prorokować dla Boga przez 1260 dni. Jest to również 3½ roku, prawdopodobnie pierwsza połowa siedmioletniego ucisku. Komentator Ryrie mówi: *Nie jest powiedziane czy dwaj świadkowie będą prorokować podczas pierwszej czy ostatniej połowy ucisku, choć pierwsza połowa wydaje się bardziej prawdopodobna, ponieważ zgładzenie ich przez Antychrysta (w. 7) lepiej pasuje do środkowej części ucisku niż do jego końca.* [Ryrie Study Bible]

11:3-8 – Dwaj świadkowie są niezidentyfikowani, więc zgadywanie ich tożsamości jest bezużyteczne. Będą oni odziani w wory, co wskazuje na życie w ubóstwie. Ich sądy wydają się być dodatkiem do wszystkich innych sądów. Każdy nienawidzi tych dwóch mężczyzn z powodu ich mocy powodowania suszy, zamieniania wody w krew, powodowania plag itp. Jeśli ktoś próbuje zniszczyć tych mężczyzn, z ich ust wychodzi ogień, który zniszczy napastników.

Bestia (antychryst) w końcu ich zabije. Ich ciała będą leżały na ulicy Jerozolimy. Mistycznie nazywa się ją Sodomą i Egiptem, ponieważ były one wrogami ludu Bożego, a w tych dniach Jerozolima będzie wrogiem ludu Bożego. Jest to mistyczne, ponieważ Jan mówi, że tak jest. Odchodzimy od zwykłego, prostego znaczenia tylko wtedy, gdy robi to autor. Właściwe znaczenie jest zawsze i tylko zamierzone przez autora, a tutaj Jan mówi, że oznacza to *miasto, w którym ich Pan został ukrzyżowany.*

11:9-10 – Cały świat ogląda ciała przez 3 i pół dnia, gdy leżą w Jerozolimie. Nie pozwolą na złożenie ich do grobu. Ludzie na ziemi cieszą się z powodu martwych świadków w Jerozolimie. Widzą ich jako terrorystów niszczących świat, a w końcu zabitych przez rząd. Zauważ, że Bóg powoduje choroby, zniszczenia i śmierć. Później zobaczymy również, jak szatan powoduje uzdrowienia i pozorne wskreszenia z martwych (Ap 13:3, 12).

11:11-12 – Po trzech i pół dniach do świadków dotarł oddech od Boga. Cała radość ludu zmieniła się w wielki strach. Wtedy odezwał się głos z nieba (nie wiemy, czy słyszy cały świat, czy tylko dwóch świadków), który powiedział: "Wstąpcie tu". Wtedy wzniesli się w obłoku do nieba, a ich wrogowie patrzyli na nich.

11:13 – Wtedy następuje wielkie trzęsienie ziemi: jedna dziesiąta Jerozolimy zostaje zniszczona, a w trzęsieniu ginie 7000 osób. Reszta jest przerażona i oddaje chwałę Bogu nieba. Wkrótce jednak znów przeklinają Boga. Kiedy światowi niedowiarkowie widzą katastrofalne wydarzenie, które ich nie niszczy, mają tendencję do zwracania się do Boga (jak to zrobiło wielu ludzi po ataku terrorystycznym na World Trade Center w Nowym Jorku 11 września 2001 roku). Kiedy jednak osobiście cierpią z powodu przekleństwa Bożego, wtedy obwiniają za to Boga (16:11).

Rozdział 11:14-19

Trąba siódma

11:14-19 – Siódma trąba obejmuje opis początku panowania Chrystusa (w. 17). Żyjemy w wieku kościoła. Bóg jeszcze nie rządzi ziemią. Jego suwerenny plan jest jednak aktualny. Nie ma żadnych przypadków. Siódma trąba (zawierająca siedem czas) to koniec ucisku, po którym natychmiast następuje Drugie Przyjście, sądy i Tysiącletnie Królestwo.

11:19 – Świątynia niebiańska zostaje otwarta i arka Jego przymierza ukazuje się w Jego świątyni. Wydobywają się z niej błyskawice, dźwięki i grzmoty, a na ziemi następuje wielkie trzęsienie ziemi i wielkie gradobicie.

UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 11

1. Świadkowie Boga powinni głosić pokorę i potrzebę nawrócenia.
2. Być świadkiem Boga oznacza reprezentować Pana na ziemi.
3. Być świadkiem Pana to być znienawidzonym przez tych z ziemi. Tak więc nasze ostrzeżenie jest "wąską bramą", a nie popularnym przesłaniem.
4. Musimy pamiętać, że żyjemy w świecie, nad którym Bóg będzie rządził, a nie takim, którym rządzi teraz. Realizowany jest suwerenny plan Boga, ale nie Jego wola. Dzisiaj rzeczy nie są poza Bożą kontrolą, ale poza bezpośrednim panowaniem Boga. Na przykład, nie powinniśmy oczekiwać sprawiedliwości od rządów czy sądów. Nie powinniśmy myśleć, że jeśli sprawy idą dobrze, to jesteśmy błogosławieni przez Boga, a jeśli idą źle, to jesteśmy przez Boga przeklęci. Pod względem politycznym, społecznym i religijnym szatan będzie wydawał się wygrywać, ponieważ obecnie rządzi

Rozdziały 12-14

Nawias trzeci

Rozdział 12

12:1-3 – Wielki znak pojawił się na niebie: kobieta ubrana w słońce i księżyc - to pierwszy z 7 znaków w ostatniej połowie Apokalipsy (w. 3; 13:13, 14; 15:1; 16:14; 19:20). Słowo "wielki" (mega) pojawia się w wersach 1, 3, 9, 12, 14 tego rozdziału. "Wielki" dotyczy albo wielkości, albo znaczenia. Jan mówi, że jest to znak, wskazując, że nie była to dosłowna kobieta, ale symbol kobiety.

Kobieta odziana jest w słońce (Izrael), pod jej stopami znajduje się księżyc (prawdopodobnie nawiązuje do snu, jaki miał Józef w Rdz 37:9-11), a na jej głowie korona z dwunastu gwiazd (12 plemion Izraela). Kobieta jest w ciąży, w wielkim bólu i ma urodzić dziecko (Jezusa). [Rzymscy katolicy mówią, że ta kobieta to Maryja. Jednak twierdzą też, że Maryja była niepokalanie

poczęta, więc nie miała bólu przy porodzie, ponieważ ten jest częścią przekleństwa za grzech. Ta kobieta cierpi bóle porodowe, więc nie może to być Maryja rzymskokatolicka].

12:3 — Na niebie widać jeszcze jeden znak: pojawia się wielki czerwony smok, który ma siedem głów i dziesięć rogów. Siedem głów to siedem rządów światowych, które poprzedzają rząd światowy antychrysta (17:9-14). Dziesięć rogów to dziesięć narodów, nad którymi antychryst panuje, gdy ustanawia swoje imperium. Kobieta ucieka na pustynię, gdzie chroni ją Bóg przez 3½ roku. [Nie ma żadnych przykładów, że tak się stało z Maryją.]

12:4-6 — Ogon smoka [Szatana] zmiata trzecią część gwiazd niebieskich [aniołów], co prawdopodobnie oznacza, że jedna trzecia aniołów poszła za szatanem w jego buncie przeciwko Bogu. Demony, które poszły za szatanem, to upadłe anioły (w. 7). Smok próbował pożreć Dziecko (być może nawiązanie do Heroda zabijającego niemowlęta w Betlejem, co oznaczałoby, że Herod był prowadzony przez Szatana). Dziecko ma rządzić narodami różgą żelazną. Zostaje jednak porwane do Boga i Jego tronu (zmartwychwstanie i wniebowstąpienie Chrystusa). Kobieta ucieka na pustynię (co rozpoczyna się od rozproszenia Żydów w 70 r. n.e.), przy czym autor, podobnie jak we wszystkich prorocत्वach dotyczących Izraela, całkowicie pomija wszelkie nauczanie o pierwszym przyjściu Chrystusa, jego życiu i służbie oraz o wieku kościoła i przechodzi bezpośrednio do ucisku, kiedy to Izrael jest karmiony przez 1260 dni, czyli ostatnie 3½ roku siedmioletniego okresu ucisku.

Jeden z najbardziej popularnych mitów o Szatanie przedstawia go jako władcę piekła. W rzeczywistości Szatan nie jest w piekle. Nigdy nawet tam nie był. Zostanie skazany na jezioro ognia dopiero po zmiżdżeniu ostatniego buntu na końcu Tysiąclecia (Ap 20:7-10). Kiedy wejdzie do piekła, nie będzie tam rządził, ale zostanie poddany strasznej karze.

Z dala od piekła, Szatan obecnie przeznacza czas na przemierzanie ziemi, szukając kogoś, kogo mógłby pożreć (1 Pt 5:8, zobacz 2 Kor 4:4; Ef 2:2; 6:12) i przebywanie w niebie, gdzie próbuje zniszczyć Boże cele oraz ludzi. Jednym ze jego sposobów jest ciągłe oskarżanie wierzących przed Bożym tronem (12:10; Hi 1:10-11). Jednak jego próby zwrócenia Boga przeciwko Jego własnym dzieciom nie przynoszą rezultatu. Nic nie może nas oddzielić od miłości Boga (Rz 8:38-39).

12:7-10 — Nastąpiła też wojna w niebie. Toczy się ona podczas ucisku. Jest to wojna między Szatanem i jego aniołami a Michałem i aniołami niebiańskimi. Michał i jego aniołowie obezwładniają Szatana i jego aniołów. Zostają więc strąceni z nieba na ziemię. W naszych czasach Szatan i jego demony (z wyjątkiem tych wrzuconych do bezdennej czeluści) mają dostęp do nieba. Na przykład Szatan przyszedł przed oblicze Boga w niebie [pierwszy rozdział Księgi Hioba]. Jezus powiedział do Piotra, że Szatan zażądał pozwolenia, aby ich przesiać jak pszenicę (Łk 22:31). Do czasu ucisku szatan jest nazywany oskarżycielem braci. Jednak podczas ucisku zostaje zrzucony na ziemię. Szatan zwodzi świat i oskarża braci. Jednak po tej walce już nie będzie mógł tego robić przed Bogiem w niebie.

12:11 — Bracia są zwycięzcami z powodu: (1) z krwi Baranka, (2) słowa ich świadectwa i (3) nie pokochali swojego życia nawet w obliczu śmierci.

12:12-14 – W tym momencie szatan wie, że ma tylko krótki czas na panowanie nad ziemią. Kiedy smok zobaczył, że został strącony z nieba, prześladowuje Izrael. Kobieta (Izrael) otrzymała możliwość ucieczki przed smokiem przez 3½ roku.

12:15-16 – Szatan w jakiś niewyjaśniony sposób próbował zniszczyć Izraela wodą, ale ziemia Bóg otworzył ją, aby wsiąknęła wodę.

12:17 – Smok, rozwścieczony na Izraela, którym byłyby przynajmniej te 144 000, poszedł prowadzić wojnę z resztą nawróconych do Jezusa Chrystusa. Ci opisani są jako (1) ci, którzy zachowują przykazania Boże i (2) trzymają się świadectwa Jezusa.

UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 12

1. Nie należy mylić Bożego programu dla Izraela z Jego programem dla pogan, nawet w nadchodzącym ucisku. Wierzący z pogan, ze wszystkich narodów, są zabijani i pojawiają się w niebie w białych szatach. Natomiast Żydzi są zapieczętowani do swojej przyszłej roli na tysiącletniej ziemi. Bóg obchodzi się z każdą grupą inaczej.
2. Szatan robi dwie rzeczy: zwodzi ziemię i oskarża wierzących.
3. Zwycięzcami są ci z wersetu 11 - ze względu na krew Baranka, słowo ich świadectwa oraz z powodu tego, że nie pokochali swojego życia nawet w obliczu śmierci.

Rozdział 13

Nawias trzeci skupia się na antychryście i fałszywym proroku.

ANTYCHRYST

13:1-2 – Smok tutaj to Szatan, a bestia to antychryst. Opisany jest bardzo szczegółowo w Księdze Daniela 7; 8:23-25; 9:26-27; 11:31-45; Ewangelii Mateusza 24:15-16; oraz w 2 Liście do Tesaloniczan 2:3-10. Inaczej niż poprzedni dyktatorzy, ten człowiek będzie rządził całym światem. Został on opisany w Ap 11:7 jako bestia, która zabije dwóch świadków Boga.

Dziesięć rogów to dziesięciu królów, którzy pomagają antychrystowi dojść do władzy. Siedem głów to siedem światowych imperiów, które poprzedzały antychrysta. Bestia wyglądała jak lampart, niedźwiedź i lew. Smok zaś (Szatan) dał antychrystowi swoją władzę.

TEKST PARALELNY O BESTIACH: DANIEL 2 I 7

Dn 2:31-49 – Nebukadnesar miał wizję wielkiego posągu. Głowa jest złota (imperium babilońskie), pierś i ramiona - srebrne (imperium medo-perskie), brzuch i uda są z brązu (imperium greckie), nogi - z żelaza (imperium rzymskie), a stopy są mieszaniną żelaza i gliny (imperium antychrysta). Kamień to Drugie Przyjście Jezusa, które niszczy imperium antychrysta. Kamień stał się górą na ziemi, którą jest Tysiącletnie Królestwo Chrystusa.

Dn 7:4-8, 9-14 – Bardzo podobnie jak Jan (Apokalipsa, rozdziały 4, 5 i 17), Daniel miał wizję czterech bestii. Lew to imperium babilońskie, niedźwiedź to imperium medo-perskie, lampart to imperium greckie, a czwarta wielka i straszna bestia, która zniszczyła pozostałe to Imperium rzymskie. Następnie bestia ta stanie się imperium rzymskim antychrysta. Dziesięć rogów to narody, które antychryst przejmuje po tym, jak przejmie trzy rogi, czyli narody. Małym rogiem jest antychryst.

13:3 – Antychryst miał śmiertelną ranę, która zostaje uleczona. Wyobraź sobie, że żyjesz w tym czasie i nie jesteś oszukany. Twoje doświadczenie lub emocje nie uchronią cię przed zwiedzeniem. Tylko Słowo Boże może cię uchronić uwierzenia w oszustwo. Antychryst jest bardzo przekonujący, nawet jeśli udaje swoją śmiertelną ranę. Jeśli zdefiniujesz prawdę na podstawie doświadczenia, prawdopodobnie pomyślisz, że jest to cud od Boga.

13:4 – Niewierzący na ziemi oddają cześć smokowi (Szatanowi), ponieważ bestia została uzdrowiona.

13:5 – Antychryst ma władzę przez 42 miesiące, czyli przez ostatnią połowę ucisku, czyli po tym, co Daniel nazywa ohydą spustoszenia (Dn 9:24-27).

13:6 – Błuzni przeciwko Bogu i tym, którzy mieszkają w niebie.

13:7 – Walczy ze świętymi.

13:8 – Każdy na ziemi, którego imię nie jest zapisane w Księdze Życia Baranka od założenia świata (predestynacja) będzie czcił antychrysta. Siedem razy w Nowym Testamencie wierzący są identyfikowani jako ci, których imiona są zapisane w księdze życia Baranka (Ap 3:5; 17:8; 20:12, 15; 21:27; Flp 4:3). Jest to rejestr, w którym Bóg przed założeniem świata zapisał imiona wybranych do zbawienia (Mt 13:35; 25:34; Łk 11:50; Ef 1:4; Hbr 9:26; 1 Pt 1:20). Wybrani są zbawieni przez wiarę w Pana Jezusa Chrystusa (J 3:16; 5:24; Dz 13:39; itd.). Niewybrani będą sądzeni, ponieważ nie uwierzyli prawdzie, lecz rozsmakowali się w niegodziwości (2 Tes 2:12). Niewiara i odrzucenie zawsze oznaczają te osoby, których imiona nie zostały zapisane w Księdze Życia.

13:9 – Oto wolna wola. Jeśli ktoś ma ucho, niechaj słuca - to wezwanie do duchowego pojmowania. Zwrot ten jest użyty w Nowym Testamencie 16 razy (Ap 2:7, 11, 17, 29; 3:6, 13, 22; 13:9; Mt 11:15; 13:9, 43; Mk 4:9, 23; 7:16; Łk 8:8; 14:35). Zauważmy, że zaproszenie skierowane jest do pojedynczych osób. Nie ma zbawienia "grupowego".

FAŁSZYWY PROROK

13:11-17 – Pojawia się kolejna bestia, ta z ziemi. Antychryst przyszedł z morza, a fałszywy prorok pochodzi z ziemi. Ten ostatni ma rogi jak baranek (prawdopodobnie wskazuje na łagodną, "kochającą" osobowość), a przemawia jak smok (przedstawiciel Szatana). Zauważ:

1. werset 12 - Każe ziemi oddawać cześć pierwszej bestii, globalna religia łączy się z globalną polityką.

2. werset 13 - Dokonuje wielkich znaków i cudów. Sprawia, że z nieba zstępuje ogień.
3. werset 14 - Tymi znakami zwodzi ludzi, by tworzyli obraz pierwszej bestii.
4. werset 15 - Daje oddech obrazowi bestii, zdaje się go ożywiać. Próbuje zabić wszystkich, którzy nie oddadzą pokłonu bestii.
5. werset 16 - Sprawia, że wszyscy mają zamię bestii albo na prawej ręce, albo na czole.
6. werset 17 - Nikt nie może kupować ani sprzedawać, jeśli nie ma tego znaku. Globalna ekonomia łączy się z globalną polityką i globalną religią.

13:18 – Znakiem bestii jest 666. Nikt nie wie, co to oznacza. Wiemy, jak jest eksponowany (w. 16), ale nie wiemy co oznacza i jak będzie zapisany. 2 Tes 2:9-12 mówi: Przyjście Człowieka bezprawia dokona się zgodnie z działaniem całej mocy szatana. Towarzyszyć mu będą znaki i fałszywe cuda, a w przypadku tych, którzy giną, ponieważ nie przyjęli miłości Prawdy, dzięki której mogli dostąpić zbawienia, da o sobie znać cała zwodniczość niesprawiedliwości. Właśnie dlatego Bóg wystawia ich na działanie oszustwa. Czyni to, aby uwierzyli kłamstwu, i aby przez to zostali osądzeni wszyscy, którzy odrzucili prawdę, a znaleźli upodobanie w niesprawiedliwości.

UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 13

1. Najbardziej fundamentalne pytanie w życiu brzmi: "Co jest podstawą twojego autorytetu? Twojego doświadczenia? Twojej polityki? Twojej religii?" Jeśli twoim autorytetem są pozabiblijne objawienia, cudowne znaki i cuda, uzdrowienia, mistyczna moc i władza na ziemi, to jak mógłbyś poznać różnicę między Chrystusem a antychrystem? Każdy, kto nie bierze Biblii dosłownie, pójdzie za antychrystem.
2. Świat moralnie będzie zmierzał w kierunku bluźnierstw pod adresem Boga i Chrystusa (w. 6), co dziś jest najczęstszą formą wykrzykników w telewizji i filmach. Właściwie w wielu programach " wycina się" inne słowa, ale pozostawia się bluźnierstwa. Przy okazji, ludzie nie bluźnią imieniu Buddy, Allaha, Mahometa lub Kriszny.
3. Świat będzie stopniowo zmierzał w kierunku nienawiści do wierzących w Biblię chrześcijan. W dzisiejszej Ameryce wszystkie religie świata są w porządku, z wyjątkiem chrześcijaństwa.
4. Religia światowa będzie zmierzać w kierunku wspierania rządu światowego. Próbą jest wymyślenie koncepcji Boga, z którą wszystkie religie mogą się zgodzić, a następnie wzajemnie się tolerować.

Rozdział 14

Rozdział 14 jest przeciwieństwem rozdziałów 12-13, które przedstawiały sytuację z perspektywy szatana. Podawały szczegóły dotyczące ludzi szatana - antychrysta i fałszywego proroka. Teraz rozdział 14 powraca do tego, co robi Bóg. W przeciwieństwie do ciemności szatana i jego ludzi, rozdział 14 opisuje Baranka, aniołów, odkupionych świętych, uwielbienie i tych zapieczętowanych przez Boga.

14:1 – Jan zaczyna od przypomnienia, że prowadzi obserwacje. Mówi: *Kai eidon* - "i widziałem". Używa tego zwrotu często (14:6, 14; 15:1, 2, 5). Tutaj Jan zobaczył Baranka (Jezusa) [14:1] na górze Syjon. Stoi tam razem ze 144 tysiącami wspomnianymi w rozdziale 7. Z każdego plemienia Izraela jest po 12 000, z wyjątkiem Dana. Ta liczba to nadal 12, ponieważ na miejscu Dana znajduje się plemię Lewiego. Najprawdopodobniej góra Syjon znajduje się na ziemi. Syjon to nazwa miasta Dawida położonego na południe od Starego Miasta we współczesnej Jerozolimie.

14:2 – Wtedy Jan usłyszał donośny głos z nieba, który trudno mu opisać. Powiedział, że było to jak szum wielu wód, jak grzmot i jak dźwięk grających harf.

14:3 – 144 tysiące śpiewają nową pieśń, ale nikt oprócz nich nie mógł się jej nauczyć. Dlaczego? Nie wiemy. To pokazuje, jak różne plany i zadania ma Bóg dla różnych wierzących. Na przykład istnieją święci, męczennicy, którzy mają inne błogosławieństwo niż ci, którzy nimi nie są. Różnią się oni od 144 tysięcy, którzy mają inne błogosławieństwo niż to przeznaczone dla kościoła, które natomiast jest inne niż to, jakie jest przewidziane dla wierzących w Starym Testamencie.

14:4 – Te 144 000 nie zostały splugawione kobietami - to znaczy, że są celibatowymi kawalerami. Użycie słowa "splugawiony" prawdopodobnie wskazuje, że idealnym stanem jest samotny celibat. Różni się to zdecydowanie od czasów Starego Testamentu, gdzie idealnym stanem było bycie płodnym i rozmnażanie się. 144 000 poszło za Barankiem, gdziekolwiek On idzie. Nie kłamią. Są bez winy (nieskalani), a nie, że doskonali. Są grzesznikami, którzy muszą wyznawać swoje grzechy jak inni wierzący, ale nie mają grzesznego bagażu.

JAN WIDZI TRZECH ANIOŁÓW

14:6-7 – **PIERWSZY ANIOŁ** lata w atmosferze, ma wieczną Ewangelię, którą głosi całej ziemi. Każdy naród, plemię, język i lud ją słyszy, co jest wypełnieniem Mt 24:14. Ewangelia o Królestwie będzie głoszona całemu światu. Wielu dzisiejszych wierzących uważa, że naszym obowiązkiem jest głoszenie Ewangelii przed powrotem Chrystusa. Jednak w Mt 24 pokazany jest kontekst ucisku, a nie epoki kościoła. Tutaj, w Apokalipsie, dostrzegamy nie tylko to - ale również fakt, że wykonuje to anioł. Jest to jedyna wzmianka w Apokalipsie dotycząca "Ewangelii". Przesłaniem Ewangelii jest:

*Bójcie się Boga i oddajcie Mu chwałę, bo nadeszła godzina Jego sądu!
Pokłońcie się Stwórcy nieba, ziemi, morza i źródeł wody! [PAU]*

14:8 – **DRUGI ANIOŁ** mówi: ***Upadł! Upadł wielki Babilon, który winem swojej szaleńczej rozpusty napoił wszystkie narody!*** Jest to dominujący temat od tego miejsca - upadek Babilonu. (Patrz rozdział 18.) Babilon jest siedzibą antychrysta i fałszywego proroka. To najprawdopodobniej miasto o tej samej nazwie znajdujące się we współczesnym Iraku. Dlaczego ten Babilon miałby być dosłowny, a wzmianka o Sodomie i Egipcie w 11:8 mistyczna? Ponieważ tak powiedział autor.

14:9-10 – **TRZECI ANIOŁ** powiedział, że jeśli ktokolwiek będzie czcił bestię lub będzie miał znamię bestii na swoim czole lub ręce, narazi się na gniew Boży. Podkreślone są dwie rzeczy: (1) oddawanie czci bestii i (2) otrzymanie znamienia. To właśnie ta bestia ustanawia system

marketingowy, w którym nikt nie może nic kupić bez znaku (13:15-18). Ci, którzy przyjmą to znamię, będą dręczeni na wieki wieków.

14:11 – Istnieje dziś teoria zwana anihilacjonizmem, że niewierzący nie cierpią. Są po prostu spaleni. Werset 11 mówi jednak: ***Dym męki takich osób wznosić się będzie na wieki ... nie zaznają wytchnienia za dnia ani w nocy.*** Z wersetu 10 wynika, że Chrystus i niektórzy z aniołów są świadkami tej męki.

14:12 – ***Tu jest miejsce na wytrwałość świętych*** - święci to ci, którzy zachowują przykazania Boże i trzymają się wiary w Jezusa (w przeciwieństwie do niewierzących z wersetu 11). Istnieje różnica między pewnością zbawienia a bezpieczeństwem zbawienia. Ci, którzy zostali wybrani przez Boga na świętych od wiecznej przeszłości, są bezpieczni w swoim zbawieniu. Jeśli jednak nie przestrzegasz Jego przykazań lub nie wierzysz w Jezusa, to nie masz pewności tego zbawienia (1 J 2:4). Nieprzyjęcie znaku bestii jest przykładem posłuszeństwa wobec Bożych poleceń i zachowania wiary w Jezusa.

14:13 – Jan słyszy teraz: ***Szczęśliwi są odtąd ludzie, którzy umierają w Panu. Tacy będą mogli odpocząć po swoich trudach. Ich czyny bowiem podążają za nimi.*** Jest to przeciwieństwo starotestamentowej koncepcji błogosławieństw, które zawsze są na ziemi i zazwyczaj w ziemi Izraela. Błogosławieństwa Nowego Testamentu znajdują się zawsze w niebie i nie są związane z tym światem. Chodzi o sąd bema dla wierzących z ucisku, którzy są nagradzani za swoje uczynki. Sąd zawsze opiera się na uczynkach, a zbawienie zawsze - na wierze.

14:14-16 – Jan widział biały obłok, a na nim siedzącego Jezusa z koroną na głowie i sierpem w ręku. Inny anioł wychodzi ze świątyni i mówi, że nadeszła godzina żniwa. Nie jest to dobre żniwo. To żniwo z grzeszników - jak za dni Noego, gdzie każdy, kto był niegodziwy, został usunięty. (Zobacz Mt 24:37-41).

14:17-19 – Inny anioł przychodzi z sierpem i zbiera winogrona (niewiernych), i są one wrzucane do tłoczni sądu gniewu Bożego.

14:20 – Krew podeszła do uzdy koni, na odległość 320 km. Jest to opis ostatecznej bitwy antychrysta przed Drugim Przyjściem Chrystusa. Linia uskoku biegnąca doliną rzeki Jordan od Morza Galilejskiego w dół przez Morze Martwe do Zatoki Akaba ma około 320 km) To właśnie tam toczy się większość "bitwy Armagedon". Armagedon to dolina góry Megiddo w dolinie Jezreel, gdzie zgromadzą się armie przed bitwą (16:13-16.) Następnie pomaszerują przeciwko Jerozolimie.

UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 14

1. Dwie rzeczy, których należy unikać, jeśli chce się być ludem Bożym naśladowującym Chrystusa: nieczystość seksualna i kłamstwo (werset 4).
2. Przesłanie Ewangelii (i nasze nauczanie o Królestwie Bożym) powinno zawierać 3 elementy, które podał anioł: bójcie się Boga, oddajcie Mu chwałę, bo On będzie sądził ziemię, i oddajcie Mu cześć, bo jest Stwórcą (w. 6-7).
3. Wytrwałość świętych to nie tylko Boży wybór odnośnie tego, kto zostanie zbawiony. To nie jest tylko bezpieczeństwo, ale pewność zbawienia. Święci to ci, którzy zachowują Boże przykazania i swoją wiarę w Jezusa (w. 12).

Rozdziały 15–16

Wyroki z czasz

Rozdział 15

15:1 – Jan widział 7 aniołów, którzy mają 7 plag i powiedziano nam, że na nich skończy się gniew Boży. Innymi słowy, to spełni sprawiedliwość Bożą. Jest to powód do wydania wyroku. Boski charakter wymaga sądu za grzech, a sąd musi być dopasowany do grzechu. Powodem, dla którego sąd na ziemi był tak surowy, jest to, że grzech był tak ciężki.

15:2 – Jan widział morze szklane oraz coś, co opisuje jako ogień, najwyraźniej jakiś rodzaj światła wychodzący ze szkła. Następnie zobaczył tych, którzy odnieśli zwycięstwo - tych, którzy nie oddali czci bestii ani nie przyjęli liczby 666. Stali oni na morzu szklanym.

15:3-4 – Śpiewali pieśń Mojżesza (prawdopodobnie nawiązując do Wj 15:1-18). Wymieniają osiem rzeczy o Bogu:

1. Sprawiedliwe czyny Boga
2. Bóg jest Wszchemocny

3. Bóg jest sprawiedliwy
4. Bóg jest prawdziwy
5. Bóg jest Królem narodów (Jego suwerenność)
6. Bóg jest wyłączny (nie ma innych bogów - tylko On jest święty)
7. Bóg jest święty
8. Jest Bogiem objawienia

15:5 – Potem Jan zobaczył w niebie świątynię ze skrzynią świadectwa.

15:6 – Wtedy wychodzi 7 aniołów, odzianych jasno i czysto, ze złotymi szarfami (słowo to oznacza sznur lub pas).

15:7 – Jedna z czterech żywych istot daje aniołom 7 złotych czasz pełnych gniewu Boga – jest to jakiś rodzaj ceremonii.

15:8 – Świątynia wypełniła się dymem chwały Boga i Jego mocy. Następnie świątynia została zamknięta (widocznie zwykle była otwarta) aż do zakończenia plag 7 aniołów.

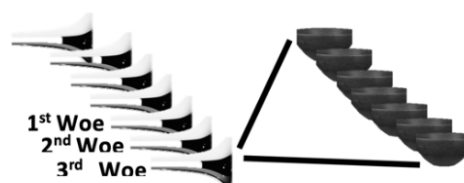
UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 15

1. Nie bądź posłuszny złym rozkazom złego rządu. Piotr i Paweł mówią nam, abyśmy byli posłuszni naszemu rządowi (Rz 13:1; Tt 3:1; 1 P 2:13), ale męczennicy z okresu ucisku są nagradzani za to, że nie polegają na swoim rządzie. Podczas gdy w epoce kościoła powinniśmy stosować się do naszych narodowych rządów, zdając sobie sprawę, że istnieje również satanistyczna siła inspirująca globalny rząd antychrysta, którego nie powinniśmy słuchać (Dz 5:29).
2. Do naszego życia modlitewnego powinno należeć chwalenie Boga za Jego atrybuty i Jego dzieła.
3. Nie ucz ani nie głoś Boga nie mówiąc o sądzie. Bóg nie jest tolerancyjny, jeśli chodzi o grzech. Ten musi być osądzony. Powodem, dla którego Chrystus umarł na krzyżu, było wypełnienie Bożej sprawiedliwości. Nie oznacza to jednak, że Bóg przeoczy dzisiejszy grzech. Nigdy go nie pominie. Zawsze go osądzi.

Rozdział 16

Sądy z czasz

16:1 – Donośny głos ze świątyni w niebie kazał siedmiu aniołom: Idźcie! Wylejcie na ziemię siedem czasz Bożego gniewu!

TRĄBA SIÓDMA: ZAPOWIEDŹ SIEDMIU CZASZ

16:2 – CZASZA PIERWSZA: Odrażające wrzody

- wystąpiły na skórze wszystkich ludzi, którzy przyjęli znak bestii i oddawali cześć jej obrazowi.

16:3 – CZASZA DRUGA: Morze zamienia się w krew

- wszystkie oceany zamienią się w krew. Zabije ona całe życie w morzach.

16:4-7 – CZASZA TRZECIA: Rzeki i źródła wód zamieniają się w krew.

16:4 – Następna: znika woda pitna.

16:5-6 – Anioł oświadcza, że Bóg jest sprawiedliwy i Święty z powodu wylania tych wyroków. Mieszkańcy ziemi zasłużyli na to, bo wylali krew świętych i proroków.

16:7 – Rozlega się głos od ołtarza: **Tak, Panie, Boże Wszechmogący! Słuszne i sprawiedliwe są Twoje wyroki!**

16:8-9 – CZASZA CZWARTA: Parzący ogień

16:8 – Czwarty anioł wylewa swoją czaszę na słońce, a ono pali ludzi ogniem i ostrym żarem.

16:9 – Ludzie z ziemi nie pokutują. Zamiast tego **bluźnią imieniu Boga, który ma władzę nad tymi plagami**. Ludzie na ziemi wierzą teraz w Boga, którzy nienawidzą Go i nie nawracają się. Wierzą, że Bóg jest odpowiedzialny za to, co się dzieje, a potem bluźnią Mu z tego powodu. Istnieją dwa różne punkty widzenia na to, co Bóg robi - tych w niebie, którzy mówią, że jest sprawiedliwy i tych na ziemi, którzy bluźnią z tego powodu.

16:10-11 – CZASZA PIĄTA: Ciemność i ból

Ciemność pokryła ziemię, a ludzie z bólu gryźli języki. Po raz kolejny - nie okazali skruchy, lecz bluźnili Bogu z powodu swoich bólów i wrzodów.

16:12-16 – CZASZA SZÓSTA: Inwazja armii ze Wschodu

16:12 – Rzeka Eufrat wysycha, prawdopodobnie z powodu palącego gorącego słońca (czasza czwarta). Pamiętaj, że nad Eufratem leży Babilon.

16:13-15 – Trzy demony, jak żaby, pochodzą: jeden od Szatana, jeden od antychrysta, a jeden od fałszywego proroka. Wszystkie dokonują znaków. Te demony wychodzą na cały świat, aby zebrać armie i iść na wojnę przeciwko Bogu.

16:16 – Armie gromadzą się w dolinie Jezreel, co po hebrajsku oznacza **Armagedon lub Har-Magedon**. Megiddo znajduje się w środku doliny wzdłuż grzbietu Karmelu po stronie południowej. "Har" oznacza wzgórze. To jest właśnie Tel Megiddo. Nie jest to miejsce bitwy, ale miejsce, gdzie gromadzi się armia. Szatan, posługując się trzema demonami przedstawionymi jako żaby, zgromadził je tam, aby walczyły przeciwko Chrystusowi podczas Drugiego Przyjścia w Jerozolimie. Przez Zachariasza Bóg powiedział Izraelowi:

Zbiorę wtedy wszystkie narody do Jerozolimy na wojnę. Miasto zostanie zdobyte, domy splądrowane, kobiety zgwałcone. Połowa mieszkańców miasta pójdzie do niewoli, lecz pozostali lud nie będzie usunięty z miasta. (Zach 14:2)

16:17-21 – CZASZA SIÓDMA: Najsilniejsze trzęsienie ziemi i powszechne zniszczenie

16:17-18 – Siódma czasza zostaje wylana w powietrze. Ze świątyni wyszedł donośny głos z tronu, mówiący: Stało się!

16:19-21 – Wielkie trzęsienie dotyka całą ziemię i albo Jerozolima, albo Babilon (nie jest jasne, które miasto) rozpada się na trzy części. Pojawiły się błyskawice, grzmoty i wielkie trzęsienie ziemi. Wyspy znikają. Z nieba spadają ogromne 100-funtowe kamienie gradowe. **Ludzie natomiast z powodu tej klęski bluźnili Bogu, była ona bowiem bardzo wielka.**

UWAGI I ZASTOSOWANIA Z ROZDZIAŁU 16

1. Zawsze definiuj prawdę i sprawiedliwość w sposób, w jaki robi to Bóg, a nie w sposób ludzki. Prawda to sposób, w jaki rzeczy faktycznie są. Bóg zawsze mówi, objawia i wyjaśnia rzeczy w taki właśnie sposób. Sprawiedliwość to postępowanie z każdym według tego samego standardu. Boża sprawiedliwość to postępowanie z każdym według Jego własnego, sprawiedliwego standardu, wynikającego z Jego świętości. Słowo "sprawiedliwość"(ang. justice) w Nowym Testamencie pochodzi albo od słowa "sąd", albo (częściej) od słowa "sprawiedliwość" (ang. righteousness).
2. Nie myśl, że ból lub czas cierpienia doprowadzi ludzi do pokuty. Naturalny człowiek reaguje na ból gniewem. Tylko serce przekonane przez Ducha Świętego Boga reaguje na ból skruchą (J 16:14).
3. Zrozum, że świat nie wierzy w istnienie grzechu lub zła moralnego, ponieważ zakłada to istnienie absolutnego wzorca. Świat wierzy, że niektórzy ludzie są chorzy, złośliwi lub są socjopatami. To są jednak rzeczy, które można leczyć za pomocą terapii i postępowej edukacji. Zawsze więc będą dochodzić do wniosku, że grzechu nie należy osądzać.